

**Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012**

38. toteaa, että Mayotte saa pian syrjäisimmän alueen aseman, ja pyytää komissiota tehostamaan tukea, joka on välttämätöntä varojen asianmukaisen käytön kannalta; muistuttaa tässä yhteydessä siirtymävaiheen tukea koskevaa valmistelutoimea varten käytettävissä olevista määrärahoista ja tarpeesta säätää seuraavassa rahoituskehityksessä erityisjärjestelyistä Mayottelle tai muille alueille, joiden asema mahdollisesti muuttuu syrjäisimmäksi alueeksi, jotta tuetaan alueita muutosprosessissa, jossa niistä tulee syrjäisimpiä alueita;

\*

\* \*

39. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioille.

---

**Ihmisoikeudet maailmassa ja Euroopan unionin toiminta tällä alalla**

P7\_TA(2012)0126

**Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. huhtikuuta 2012 vuosikertomuksesta ihmisoikeuksista maailmassa ja Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla, mukaan luettuina vaikutukset EU:n strategiseen ihmisoikeuspolitiikkaan (2011/2185(INI))**

(2013/C 258 E/02)

*Euroopan parlamentti, joka*

- ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon 26. syyskuuta 2011 julkaiseman EU:n vuosikertomuksen ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa vuonna 2010 (11501/2/2011),
- ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle 12. joulukuuta 2011 antaman yhteisen tiedonannon "Ihmisoikeudet ja demokratia keskeisenä osana EU:n ulkoisia toimia – kohti tehokkaampaa lähestymistapaa" (COM(2011)0886),
- ottaa huomioon 21. helmikuuta 2011 Brysselissä pidetyssä ulkoasiainneuvoston 3069. istunnossa annetut uskontoon tai vakaumukseen perustuvaa suvaitsemattomuutta, syrjintää ja väkivaltaa koskevat päätelmät,
- ottaa huomioon 14. helmikuuta 2006 antamansa päätöslauselman ihmisoikeus- ja demokratialausekkeesta Euroopan unionin sopimuksissa <sup>(1)</sup>,
- ottaa huomioon 25. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusneuvoston kolmannestatoista istunnosta <sup>(2)</sup>,
- ottaa huomioon 19. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman Kampalassa, Ugandassa pidettävästä Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön tarkistuskonferenssista <sup>(3)</sup>, tarkistuskonferenssin Kampalassa, Ugandassa 31. toukokuuta–11. kesäkuuta 2011 hyväksymät päätöslauselmat ja julkilausumat sekä EU:n allekirjoittamat lupaukset,
- ottaa huomioon 17. marraskuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n tuesta Kansainväliselle rikostuomioistuimelle: vastaukset haasteisiin ja ongelmien ratkaiseminen <sup>(4)</sup>,

<sup>(1)</sup> EUVL C 290 E, 29.11.2006, s. 107.

<sup>(2)</sup> EUVL C 348 E, 21.12.2010, s. 6.

<sup>(3)</sup> EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 78.

<sup>(4)</sup> Hyväksytty teksti, P7\_TA(2011)0507.

## Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012

- ottaa huomioon Kansainvälisestä rikostuomioistuimesta 21. maaliskuuta 2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/168/YUTP <sup>(1)</sup> ja tarkistetun toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon YK:n julistuksen ihmisoikeuksien puolustajista, ihmisoikeuksien puolustajien tilannetta käsittelevien YK:n pääsihteerin erityisedustajien toiminnan, ihmisoikeuksien puolustajia koskevat EU:n suuntaviivat sekä ihmisoikeuksien puolustajien hyväksi toteutettavista EU:n toimista 17. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman <sup>(2)</sup>,
- ottaa huomioon 5. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman nainiin kohdistuvan väkivallan torjumista koskevan EU:n politiikan painopistealueista ja yleispiirteistä <sup>(3)</sup>,
- ottaa huomioon lapsen oikeuksien edistämistä ja suojelua koskevat EU:n suuntaviivat ja EU:n suuntaviivat lapsista aseellisten selkkausten yhteydessä sekä monet näistä aiheista aiemmin antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman yritysten yhteiskuntavastuusta kansainvälisissä kauppasopimuksissa <sup>(4)</sup>,
- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman sosiaalipolitiikan ulkoisesta ulottuvuudesta, työnormien ja sosiaalisten sääntöjen edistämisestä ja eurooppalaisten yritysten yhteiskunnallisesta vastuusta <sup>(5)</sup>,
- ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman demokratiakehitystä edistävästä EU:n ulkopolitiikasta <sup>(6)</sup>,
- ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen ja siihen helmikuussa 2005 ja kesäkuussa 2010 tehdyt tarkistukset,
- ottaa huomioon kaikki ihmisoikeuksien, demokratian ja oikeusvaltion periaatteen loukkauksia koskevissa kiireellisissä tapauksissa antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon vuonna 1981 annetun YK:n julistuksen kaikkinaisen uskontoon tai uskoon perustuvan suvaitsemattomuuden ja syrjinnän poistamisesta,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen päätöslauselman 66/167 henkilöihin uskonnon tai uskon perusteella kohdistuvien suvaitsemattomuuden, kielteisten stereotyyppien ja stigmatisoinnin, syrjinnän, väkivaltaan yllyttämisen sekä väkivallan torjumisesta,
- ottaa huomioon ulkoasiainneuvoston 3101. kokouksessa 20. kesäkuuta 2011 annetut Euroopan naapuruuspolitiikkaa koskevat päätelmät,
- ottaa huomioon 27. lokakuuta 2011 antamansa päätöslauselman Tiibetistä, erityisesti nunnien ja munkkien polttoitsemurhista <sup>(7)</sup>,
- ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman säädösvallan siirtovaltuudesta <sup>(8)</sup>,

<sup>(1)</sup> EUVL L 76, 22.3.2011, s. 56.

<sup>(2)</sup> EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 69.

<sup>(3)</sup> Hyväksytty teksti, P7\_TA(2011)0127.

<sup>(4)</sup> EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 101.

<sup>(5)</sup> Hyväksytty teksti, P7\_TA(2011)0260.

<sup>(6)</sup> Hyväksytty teksti, P7\_TA(2011)0334.

<sup>(7)</sup> Hyväksytty teksti, P7\_TA(2011)0474.

<sup>(8)</sup> EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 6.

**Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012**

- ottaa huomioon 1. joulukuuta 2011 antamaansa lainsäädäntöpäätöslauselmaan sovittelukomitean hyväksymästä yhteisestä tekstistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi teollistuneiden ja muiden korkean tulotason maiden ja alueiden kanssa tehtävän yhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1934/2006 muuttamisesta <sup>(1)</sup> liitetyn Euroopan parlamentin ja neuvoston lausuman delegoitujen säästöjen käytöstä tulevassa monivuotisessa rahoituskehyksessä (2014–2020),
- ottaa huomioon ulkoasiainneuvoston 3130. istunnossa 1. joulukuuta 2011 annetut eurooppalaista demokratia rahastoa koskevat päätelmät ja Coreperin 15. joulukuuta 2011 hyväksymän julkilausuman eurooppalaisen demokratia rahaston perustamisesta,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 ja 21 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksia koskevat EU:n suuntaviivat,
- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman tiettyjen sellaisten tavaroiden kaupasta, joita voi käyttää kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1236/2005 täytäntöönpanosta <sup>(2)</sup>,
- ottaa huomioon 7. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman kansainvälisestä kuolemanrangaistuksen vastaisesta päivästä <sup>(3)</sup>,
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman vuosittaisesta ihmisoikeusraportista 2009 sekä Euroopan unionin ihmisoikeuspolitiikasta <sup>(4)</sup>,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston ministerikomitean 7. huhtikuuta 2011 hyväksymän yleissopimuksen naiseen kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan torjumiseksi,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 21. joulukuuta 2010 antaman päätöslauselman 65/208 laittomista, mielivaltaisista ja sattumanvaraisista teloituksista,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen päätöslauselmat 46/121, 47/134 ja 49/179 ihmisoikeuksista ja äärimmäisestä köyhyydestä, 47/196 kansainvälisestä köyhyydenvastaisesta päivästä ja 50/107 kansainvälisestä köyhyydenvastaisesta vuodesta sekä ensimmäisestä YK:n köyhyydenvastaisesta vuosikymmenestä,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien talous- ja sosiaalineuvoston asiakirjat E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29 ja E/CN.4/1990/15 ihmisoikeuksista ja äärimmäisestä köyhyydestä, asiakirjan E/CN.4/1996/25 oikeudesta kehitykseen sekä syrjinnän ehkäisemistä ja vähemmistöjen suojelua käsittelevän alikomitean päätöslauselman 1996/25 taloudellisten, sosiaalisten ja sivistyksellisten oikeuksien toteutumisesta,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien äärimmäistä köyhyyttä ja ihmisoikeuksia käsittelevän erityisraportin raportin (A/66/265), jossa arvioidaan lakeja, asetuksia ja käytäntöjä, joilla rajoitetaan köyhyydessä elävien henkilöiden toimintaa julkisissa tiloissa,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 17. kesäkuuta 2011 hyväksymän päätöslauselman 17(13) äärimmäisestä köyhyydestä ja ihmisoikeuksista sekä kaikki muut asiaan liittyvät ihmisoikeusneuvoston päätöslauselmat,
- ottaa huomioon 13. lokakuuta 2011 päivätyn komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaaliskomitealle sekä alueiden komitealle "EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen lisääminen: muutossuunnitelma" (COM(2011)0637),

<sup>(1)</sup> Hyväksytyt tekstit, P7\_TA(2011)0533.

<sup>(2)</sup> EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 107.

<sup>(3)</sup> EUVL C 371 E, 20.12.2011, s. 5.

<sup>(4)</sup> Hyväksytyt tekstit, P7\_TA(2010)0489.

## Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012

- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 1325, 1820, 1888, 1889 ja 1960 naisista, rauhasta ja turvallisuudesta,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 3. toukokuuta 2011 antaman päätöslauselman 65/276 Euroopan unionin osallistumisesta Yhdistyneiden kansakuntien työhön,
- ottaa huomioon komission 7. joulukuuta 2011 antaman ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi unionin ulkoisen toiminnan välineiden täytäntöönpanoa koskevista yhteisistä säännöistä ja menettelyistä (COM(2011)0842),
- ottaa huomioon komission 7. joulukuuta 2011 antaman ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisista edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä (COM(2011)0844),
- ottaa huomioon 14. joulukuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta <sup>(1)</sup>,
- ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission Eurooppa-neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle 8. maaliskuuta 2011 antaman yhteisen tiedonannon "Demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävä kumppanuus eteläisen Välimeren maiden kanssa" (COM(2011)0200),
- ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission 25. toukokuuta 2011 antaman yhteisen tiedonannon "Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten" (COM(2011)0303),
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2011 päivätyin komission tiedonannon "Yritysten yhteiskuntavastuuta koskeva uudistettu EU:n strategia vuosiksi 2011–2014" (COM(2011)0681) ja Edinburghin yliopiston lokakuussa 2010 tekemän Euroopan unionin ulkopuolella toimiviin eurooppalaisiin yrityksiin sovellettavaa ihmisoikeuksien ja ympäristöasioiden lainsäädäntökehystä koskevan tutkimuksen (Study of the Legal Framework on Human Rights and the Environment Applicable to European Enterprises Operating Outside the European Union),
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman ihmisoikeuksista sekä sosiaali- ja ympäristönormeista kansainvälisissä kauppasopimuksissa <sup>(2)</sup>,
- ottaa huomioon 2. helmikuuta 2012 antamansa suosituksen neuvostolle johdonmukaisesta politiikasta sellaisia hallintoja kohtaan, joihin EU soveltaa rajoittavia toimenpiteitä, niiden johtajien harjoittaessa henkilökohtaisiin ja kaupallisiin etuihinsa liittyvää toimintaa EU:n rajojen sisällä <sup>(3)</sup>,
- ottaa huomioon YK:n erityisraportoijan 16. toukokuuta 2011 päivätyin mielipiteen- ja ilmaisunvapauden edistämistä ja suojelua koskevan kertomuksen (A/HRC/17/27), jossa korostetaan kansainvälisten mielipiteen- ja ilmaisunvapautta koskevien ihmisoikeusnormien sovellettavuutta internetiin viestintävälineinä,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin lapsiin kohdistuvaa väkivaltaa käsittelevän erityisedustajan 13. tammikuuta 2012 antaman vuosikertomuksen, jossa vahvistetaan ihmisoikeuksien normatiivinen lähtökohta, jonka mukaan lapsilla on oikeus olla joutumatta väkivallan kohteeksi, ja kehoitetaan ratifioimaan lapsen oikeuksien yleissopimuksen valinnaiset pöytäkirjat maailmanlaajuisesti ja säätämään kaikenlaisen lapsiin kohdistuvan väkivallan kieltävää kansallista lainsäädäntöä,
- ottaa huomioon 11. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehityksestä Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen <sup>(4)</sup>,

<sup>(1)</sup> Hyväksytty teksti, P7\_TA(2011)0576.

<sup>(2)</sup> EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 31.

<sup>(3)</sup> Hyväksytty teksti, P7\_TA(2012)0018.

<sup>(4)</sup> Hyväksytty teksti, P7\_TA(2011)0228.

**Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012**

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja kaikki asiaa koskevat kansainväliset ihmisoikeusvälineet,
  - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan,
  - ottaa huomioon kaikki Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeuksia koskevat yleissopimukset ja niiden valinnaiset pöytäkirjat <sup>(1)</sup>,
  - ottaa huomioon YK:n alkuperäiskansojen oikeuksien julistuksen,
  - ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja käynnissä olevat neuvottelut EU:n liittymisestä siihen,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan ja 119 artiklan 2 kohdan,
  - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0086/2012),
- A. toteaa, että perussopimusten mukaan unionin ulkoisen toiminnan on perustuttava demokratian ja oikeusvaltion periaatteisiin, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien yleismaailmallisuuteen ja jakamattomuuteen, ihmisarvon ja vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamiseen, tasa-arvon ja yhteisvastuun periaatteisiin sekä Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan periaatteiden ja kansainvälisen oikeuden noudattamiseen;
- B. katsoo, että oikeudenmukaisuus ja oikeusvaltio ovat kestävän rauhan perustekijöitä, sillä niiden avulla taataan ihmisoikeudet ja perusvapaudet; katsoo, että Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussääntö edistää merkittävästi ihmisoikeuksien ylläpitämistä, kansainvälistä oikeutta ja rankaisemattomuuden torjuntaa;
- C. katsoo, että demokratia, oikeusvaltio, oikeus ja vastuullisuus ovat ihmisoikeuksien, perusvapauksien, suvaitsevaisuuden ja tasa-arvon paras tae;
- D. katsoo, että ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapaus kuuluvat Euroopan unionin ytimeen ja että tämän olisi käytävä jatkuvasti ilmi sen ulkoisesta toiminnasta;
- E. katsoo, että ihmisoikeuksien ja kehityksen välillä on yhteys; katsoo, että ihmisoikeudet ovat keskeisessä asemassa vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamisessa ja saavutusten säilyttämisessä;
- F. katsoo, että omantunnon-, uskonnon-, mielipiteen- ja ilmaisunvapaus ilman vaaraa valtion rangaistuksesta ovat keskeisiä yleismaailmallisia oikeuksia;
- G. katsoo, että ihmisoikeuksien puolustajat ovat keskeisen tärkeitä toimijoita ihmisoikeuksien suojelemissa ja edistämisessä sekä demokratian lujittamisessa;
- H. katsoo, että kansalaisjärjestöt ovat keskeisessä asemassa demokraattisten yhteiskuntien kehityksessä ja menestyksessä sekä keskinäisen ymmärryksen ja suvaitsevaisuuden edistämisessä;
- I. katsoo, että uskonnon- ja uskonvapauteen kohdistuu yhä useilla alueilla eri puolilla maailmaa uhka hallitusten asettamien ja yhteiskunnallisten rajoitusten vuoksi, mikä johtaa yksilöihin ja uskonnollisiin yhteisöihin sekä uskonnollisten vähemmistöjen edustajiin kohdistuvaan syrjintään, suvaitsemattomuuteen ja väkivaltaan;

<sup>(1)</sup> Kidutuksen vastainen YK:n yleissopimus; YK:n yleissopimus lapsen oikeuksista; kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskeva YK:n yleissopimus; vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva YK:n yleissopimus; tahdonvastaisia katoamisia koskeva YK:n kansainvälinen yleissopimus.

## Keski viikko 18. huhtikuuta 2012

- J. panee merkille Euroopan unionin aiemmat epäonnistuneet yritykset uudistaa ulkoista toimintaansa siten, että ihmisoikeuksia ja demokratiaa on pyritty korostamaan sen politiikan ytimessä ja autoritaarisesti hallittujen maiden siirtymistä demokratiaan on pyritty edistämään, mutta todellisuudessa on tuettu kyseisiä hallintoja erityisesti tapauksissa, joissa vakauteen ja turvallisuuteen liittyvät huolet ovat vaarantaneet demokratian ja ihmisoikeuksien edistämisen periaatteellisen politiikan, ja katsoo, että näistä epäonnistumisista on otettava opiksi; katsoo, että nämä epäonnistumiset osoittavat, että on tarpeen määritellä uudelleen EU:n nykyisiä asiaa koskevia välineitä ja luoda uusia välineitä, kuten eurooppalainen demokratia-rahasto, joka on asiantunteva, ennakoiva, kevytrakenteinen ja siten myös kustannustehokas ja tehokkaan päätöksenteon ja reagoinnin mahdollistava itsenäinen väline, joka kykenee hyödyntämään syvällistä tietoa ja näkemyksiä asianomaisten maiden paikallisesta tilanteesta tekemällä suoraa yhteistyötä paikallisten toimijoiden ja eurooppalaisten ja paikallisten twinning-kumppanien kanssa sekä hyödyntämällä suoraan tai portaistamalla EU:n, jäsenvaltioiden ja muiden lähteiden voimavaroja tukeakseen sekä kansalaisyhteiskunnan valmiuksia toimia demokraattisena oppositiona että poliittisia toimijoita, jotka pyrkivät demokraattiseen muutokseen epädemokraattisissa ja siirtymävaiheissa olevissa maissa, molempien osapuolten kannalta turvallisella ja tarvittaessa kiistettävissä olevalla tavalla;
- K. katsoo, että vapaat ja rehelliset vaalit ovat vasta ensimmäinen askel demokratiaan siirtymisessä, joka on ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion periaatteen kunnioittamiseen ja hyvään hallintotapaan perustuva pitkä prosessi;
- L. katsoo, että EU:n kehitysavun saamisen edellytyksenä oleva EU:n ja kolmansien maiden välisiin kumppanuussopimuksiin, joihin liittyy kehitysapua, sisältyvien ihmisoikeuslausekkeiden täytäntöönpano on yhä heikkoa;
- M. toteaa, että vuonna 2010 tuli kuluneeksi kymmenen vuotta naisista, rauhasta ja turvallisuudesta annetun YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 (2000) antamisesta; katsoo kuitenkin, että sen täytäntöönpano edellyttää lisätoimia sekä EU:ssa että eri puolilla maailmaa;
- N. katsoo, että eri jäsenvaltioilla on tarjota omasta menneisyydestään ainutlaatuista kokemusta autoritaarisen hallinnon kumoamisesta ja että tätä siirtymää koskevaa kokemusta olisi hyödynnettävä paremmin unionin ja sen kumppanimaiden välisissä suhteissa demokratian ja ihmisoikeuksien vahvistamiseksi;
- O. toteaa, että EU:n vuosikertomus ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa 2010 antaa yleiskatsauksen EU:n ihmisoikeuspolitiikasta;
- P. pyrkii tällä päätöslauselmalla tutkimaan ja arvioimaan komission, neuvoston, korkean edustajan ja Euroopan ulkosuhdehallinnon ihmisoikeustoimia ja parlamentin yleisiä toimia ja tarvittaessa esittämään niistä rakentavaa kritiikkiä, jotta voidaan tarkastella EU:n toimia ja toimittaa tietoja unionin ihmisoikeuspolitiikan uudelleentarkasteluun;

**Yleistä**

1. painottaa, että Euroopan unioni voi olla uskottava toimija ulkoisissa suhteissa vain, jos se toimii johdonmukaisesti perussopimusten ja unionin säännösten velvoitteiden mukaisesti ja välttää kaksinaismoraalia ihmisoikeuspolitiikan ja muun ulkopolitiikan välillä, sisä- ja ulkopolitiikan välillä sekä suhteissaan kolmansien maihin ja yhdistää tämän lähestymistavan haasteeseen laatia ihmisoikeuksia koskevia maakohtaisia strategia-asiakirjoja ja toteuttaa toimintasuunnitelmia, joiden on katettava myös demokratiakehitys, otettava huomioon vaikutuksiin liittyvät kunkin maan erityispiirteet ja hyödynnettävä täysimääräisesti asiaa koskevia EU:n välineitä;

**Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012**

2. korostaa, että on ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin sen varmistamiseksi, että kansalaisoikeudet ja perusvapaudet eivät vaarannu tai heikenny talouskriisin aikana;
3. painottaa myös, että unionin politiikkojen olisi oltava paitsi yhtenäisiä ja esimerkillisiä Euroopan unionissa myös johdonmukaisia ja perusarvojen ja -periaatteiden mukaisia, jotta voidaan maksimoida EU:n uskottavuus maailmanlaajuisesti ja ihmisoikeuksien alalla toteutettujen toimintalinjojen vaikuttavuus; vaatii selvää osoitusta siitä, että vankikuljetuksia ja laitonta vankien säilyttämistä koskevassa, vuonna 2007 hyväksytyssä Favan mietinnössä annetut suositukset pannaan täytäntöön, ja suhtautuu myönteisesti aloitteen laatia parlamentin seurantamietintö; pitää valitettavana, että huolimatta parlamentin nimenomaisesta kehotuksesta edellä mainitussa mietinnössä jotkut jäsenvaltiot eivät ole kaikilta osin ja avoimesti käsitelleet osallisuuttaan maailmanlaajuisiin ihmisoikeusloukkauksiin, jotka tapahtuivat Yhdysvaltojen luovutuksia ja salaisia pidätyksiä koskevan ohjelman yhteydessä, ja niihin liittyviin ihmisoikeusloukkauksiin, jotka tapahtuivat omassa maassa; katsoo, että tilanne on vakava ja se muodostaa merkittävän esteen EU:n toimille ihmisoikeuksien edistämiseksi maailmassa ja sen pyrkimyksille toimia moraalisen auktoriteettina; kehottaa EU:n toimielimiä jatkamaan jäsenvaltioiden painostamista kattavien ja avoimien tutkimusten toteuttamiseksi; korostaa, että on tärkeää jatkaa työtä vastuuvollisuuden saavuttamiseksi terrorismin torjuntaan liittyvien salaisten pidätysten yhteydessä;
4. muistuttaa, että vuonna 1948 hyväksytystä ihmisoikeuksien yleismaailmallisesta julistuksesta lähtien taloudelliset ja sosiaaliset oikeudet ovat sisältyneet erottamattomasti ihmisoikeuksiin; katsoo siksi, että EU:n on tarjottava tukea niiden täytäntöönpanemiseksi vähemmän kehittyneissä valtioissa ja kehitysmaissa, joiden kanssa se allekirjoittaa kansainvälisiä sopimuksia, kauppasopimukset mukaan luettuina;
5. katsoo, että turvapaikkadirektiivien uudelleenlaatimisen pitäisi lopettaa jatkuva huoli ihmisoikeusloukkauksista ja väitteet jäsenvaltioiden kaksinaismoraalista tällä alalla; katsoo, että jäsenvaltioiden tulisi esittää vastaavuustaulukot direktiivien asiaa koskevista säännöksistä, jotta niiden täytäntöönpanoa voidaan valvoa asianmukaisesti; painottaa, että yhteisen politiikan laatimisen vaikea tehtävä antaa mahdollisuuden rakentaa parhaiden käytäntöjen pohjalle; korostaa Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston (EASO) tulevaa roolia; korostaa, että jäsenvaltioilla on oma tehtävänsä pakolaisten uudelleensijoittamisessa, ja toistaa vaatimuksensa todellisen EU:n yhteisen pakolaisten uudelleensijoittamisohjelman laatimisesta;
6. kehottaa Yhdysvaltoja pitämään lupauksensa sulkea Guantánamo Bayn pidätyksenkeskus; kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan sijoittaakseen Guantánamosta vapautettavia Euroopan ulkopuolisista maista kotoisin olevia vankeja, joita ei voida kotiuttaa kotimaahansa, koska heitä uhkaa kuolema, kidutus tai julma ja epäinhimillinen kohtelu;
7. pyytää unionia, jäsenvaltioita ja komissiota toteuttamaan välittömästi toimia, joilla varmistetaan unioniin pyrkivien maahanmuuttajien pelastaminen merellä, sekä varmistamaan jäsenvaltioiden ja toimivaltaisten viranomaisten välisen koordinaation ja yhteistyön, jotta satojen naisten, lasten ja miesten hukkuminen ja kuoleminen merellä vältetään;
8. kannustaa neuvotteluja EU:n liittymiseksi Euroopan ihmisoikeussopimukseen;
9. suhtautuu myönteisesti ihmisoikeuksia koskevien maakohtaisten strategia-asiakirjojen laatimiseen ja painottaa, että niiden pitäisi kattaa myös demokratiakehitys; kehottaa panemaan ne pikaisesti täytäntöön strategioita täydentävillä toimintasuunnitelmissa, jotka perustuvat laajoihin paikallisten ja kansainvälisten kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kuulemisprosesseihin sekä kunkin maan tilanteen ja tarpeiden analysointiin ja joissa hyödynnetään täysimääräisesti EU:n asiaan liittyviä välineitä; korostaa, että maakohtaisten strategia-asiakirjojen käyttäminen viiteasiakirjoina on syytä sisällyttää kaikkiin politiikkoihin ja asiaankuuluviin ulkosiin rahoitusvälineisiin; toistaa pyyntönsä asettaa maakohtaiset strategia-asiakirjat Euroopan parlamentin saataville; korostaa, että on tarpeen olla johdonmukainen ja välttää kaksinaismoraalia;

## Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012

10. painottaa kansalaisyhteiskunnan ratkaisevaa asemaa demokratian ja ihmisoikeuksien suojelussa ja edistämisessä; pyytää, että kansalaisyhteiskunnan ja ihmisoikeuksien puolustajien yhteyshenkilöiden nimeäminen saatetaan päätökseen EU:n edustustoissa; korostaa, että EU:n yhteyksien kansalaisyhteiskuntaan olisi perustuttava aitoon kumppanuuteen, johon kuuluu myös järjestelmällinen, oikea-aikainen, säännöllinen ja tasa-arvoinen vuoropuhelu ja jolla on voitava varmistaa kansalaisyhteiskunnan toimijoiden aktiivinen osallistuminen hyvän hallintotavan mukaiseen menettelyyn; katsoo, että tässä yhteydessä kerättyä tietoa olisi hyödynnettävä ja samalla suojeltava Euroopan unionin toimilla erityisesti demokratia- ja ihmisoikeuslausekkeiden avulla; korostaa tarvetta parantaa tietojenvaihtoa ihmisoikeuksien puolustamisen alan eri toimijoiden välillä kaikkialla maailmassa, jotta he saisivat paremman käsityksen toiminnoista ja toimenpiteistä erityisesti yksittäistapauksissa ja kohdatuista vaikeuksista; korostaa tässä yhteydessä, että olisi perustettava kansalaisyhteiskunnan seurantamekanismi, jotta voidaan varmistaa kansalaisyhteiskunnan järjestelmällinen osallistuminen sopimusten ja ohjelmien täytäntöönpanoon; panee samalla tyytyväisenä merkille itäisen kumppanuuden kansalaisyhteiskuntafoorumin kaltaiset aloitteet ja kannustaa EU:n toimielimiä hyödyntämään paremmin itäisen kumppanuuden kansalaisyhteiskuntafoorumeissa vuonna 2009 Brysselissä, vuonna 2010 Berliinissä ja vuonna 2011 Poznańissa laadittuja suosituksia ja julistuksia;

11. pitää valitettavana, että joissakin EU:n kumppanimaissa käynnistetään ihmisiä vastaan poliittisia ja vääristettyjä oikeudenkäyntejä ja siten rikotaan ihmisoikeuksia ja oikeusvaltion perusnormeja; on hyvin huolissaan siitä, ettei kyseisissä kolmansissa maissa ole kansainvälisistä kehotuksista huolimatta toteutettu toimia sellaisten henkilöiden oikeuksien varmistamiseksi ja kunnioittamiseksi, jotka on tuomittu poliittisiin syihin perustuvissa oikeustapauksissa;

12. korostaa, että kansalaisten mahdollisuus osallistua helpommin suoraan julkiseen elämään osallistumalla suoraan poliittisten puolueiden toimintaan kansallisella ja EU:n tasolla on kansalaisten keskeinen oikeus ilmaista näkemyksiään ja demokraattinen oikeus;

13. kehottaa EU:ta toteuttamaan lisätoimia, ottamaan ihmisoikeudet ja demokratian entistä tehokkaammin osaksi kaikkea kehitysyhteistyötä ja varmistamaan, että EU:n kehitysohjelmilla autetaan kumppanimaita täyttämään kansainväliset ihmisoikeusvelvoitteensa; pyytää myös, että ihmisoikeudet ja demokratia yhdistetään hätäavun, kunnostustoimien ja kehitysyhteistyön niveltämisen (LRRD) ohjelmiin, koska ne ovat elintärkeitä siirryttäessä humanitaarisesta hätätilasta kehitykseen;

14. panee tyytyväisenä merkille, että tiedonannossa "EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen lisääminen: muutossuunnitelma" (COM(2011)0637) kiinnitetään erityisesti huomiota ihmisoikeuksiin, demokratiaan ja oikeusvaltioon, ja korostaa, että demokratia, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen, hyvä hallintotapa, rauha ja turvallisuus ovat keskenään synergisessä suhteessa, vahvistavat vastavuoroisesti toisiaan ja ovat välttämättömiä edellytyksiä kehitykselle, köyhyyden vähentämiselle ja vuosittain asetettujen tavoitteiden saavuttamiselle; korostaa jälleen ihmisoikeuksiin keskittyvän kehityspolitiikan merkitystä ja pyytää EU:ta asettamaan kehitysohjelmissaan ihmisoikeuksille ja demokratialle erityiset, mitattavissa ja saavutettavissa olevat ja ajallisesti määritellyt tavoitteet; pyytää EU:ta keskittymään myöntämässään kehitysavussa edunsaajamaiden yhteiskunnan rakenteiden ja kansalaisyhteiskunnan kehittämiseen, sillä ne ovat keskeisiä tekijöitä pyrittäessä varmistamaan hyvä hallintotapa ja kehitysprosessien vastuullisuus ja sitoutuminen niihin; kehottaa vahvistamaan ihmisoikeus- ja ehdollisuuslausekkeitä EU:n tukemissa ohjelmissa; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota etsimään uusia keinoja sen varmistamiseksi, että kumppanimaiden kanssa käytävien ihmisoikeusvuoropuhelujen ja kehitysyhteistyön välille luodaan tiiviimpi yhteys;

15. korostaa, että EU:n olisi varmistettava, että sen toimet kehitysyhteistyöpolitiikan, rauhanrakentamisen, konfliktien ehkäisyn ja kansainvälisen turvallisuuden aloilla ovat toisiaan vahvistavia; painottaa tässä yhteydessä tarvetta laatia asianmukaisia strategioita epävakaita valtioita varten;

**Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012**

16. tähdentää, että äärimmäinen köyhyys ja ihmisoikeuksien puuttuminen ovat yhteydessä toisiinsa, ja korostaa tarvetta kehittää periaatekokonaisuus, joka koskee ihmisoikeusnormien ja -kriteerien soveltamista äärimmäisen köyhyyden torjunnan yhteydessä;

17. toteaa jälleen, että 70 prosenttia maailman köyhistä asuu maaseutualueilla, että heidän selviytymisensä ja hyvinvointinsa ovat suoraan riippuvaisia luonnonvaroista ja että kaupunkien köyhät ovat myös riippuvaisia luonnonvaroista; pyytää EU:ta puolustamaan perusoikeutena sitä, että väestö voi käyttää maansa tärkeitä luonnonvaroja, että sen käytettävissä on maata ja että elintarviketurva varmistetaan; on huolissaan siitä, että monien ihmisten saatavilla ei ole veden kaltaisia perushyödykkeitä; kiinnittää huomiota YK:n TSS-sopimuksessa esitettyihin oikeuksiin, joita ovat esimerkiksi oikeus riittävään ravintoon, sosiaaliset vähimmäisvaatimukset, oikeus opetuksen saamiseen, oikeus terveydenhuoltoon, oikeudenmukaiset ja suotuisat työolot ja oikeus ottaa osaa kulttuurielämään, ja toteaa, että niitä on käsiteltävä yhdenvertaisesti;

**EU:n vuosikertomus 2010**

18. painottaa, että EU:n vuosikertomuksella ihmisoikeuksista ja demokratiasta on suuri merkitys EU:n ihmisoikeuspolitiikan analysoinnissa ja arvioinnissa; pahoittelee, että ensimmäistä kertaa sitten vuosittaisten ihmisoikeuskertomusten käyttöön oton korkea edustaja / komission varapuheenjohtaja ja/tai Euroopan ulkosuhdehallinto ei tänä vuonna esitellyt kertomusta täysistunnossa, ja kannustaa painokkaasti korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa esittelemään vastaavat kertomukset tulevaisuudessa parlamentille hyvissä ajoin;

19. pahoittelee vuosikertomuksen pääosin kuvaavaa luonnetta ja liiallista keskittymistä kertaluonteisiin toimiin; toistaa pyyntönsä, että käyttöön otetaan järjestelmällisempi lähestymistapa, jossa muun muassa käytetään indeksejä ja vertailuarvoja eri maille, ja että vuosikertomuksessa analysoidaan suoritusta näihin tavoitteisiin verrattuna, jotta saadaan perusteltu arvio suorituksesta;

20. on tyytyväinen tämän vuoden vuosikertomuksen naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ja lapsen oikeuksia käsittelevään kattavaan lukuun; pyytää tässä yhteydessä kiinnittämään huomiota epäkohtiin, kuten pakkoabortteihin, sikiön sukupuoleen perustuviin abortteihin, pakkosterilisaatioon ja naisten sukuelinten silpomiseen; panee merkille, että kuolemanrangaistuksen poistamista maailmanlaajuisesti ja oikeuslaitoksen uudistusta koskevien toimien tukeminen on asetettu etusijalle; kannattaa korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan käytännönläheistä keskittymistä EU:n toimiin kansainvälisillä foorumeilla;

21. toteaa, että vuosikertomus ei sisällä erityistä kehitykseen keskittyvää lukua; korostaa, että erityisesti Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen ja kun otetaan huomioon nykyinen yhtenäinen ihmisoikeusstrategia, ihmisoikeuksille ja kehitykselle olisi omistettava oma temaattinen lukunsa vuosikertomuksessa;

22. kehottaa korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa tulevien vuosikertomusten laatimisen yhteydessä kuulemaan parlamenttia aktiivisesti, järjestelmällisesti ja avoimesti sekä ihmisoikeuskysymyksiä käsitteleviä kansalaisjärjestöjä hyvissä ajoin ja kattavasti pyytämällä julkisesti kaikkia kiinnostuneita järjestöjä antamaan palautetta ja tehostamalla sosiaalisten verkostojen ja sosiaalisen median hyödyntämistä, jotta voitaisiin kuulla mahdollisimman monia järjestöjä; kehottaa korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa myös kuulemaan järjestelmällisesti parlamenttia ja raporttoimaan tavasta, jolla Euroopan parlamentin päätöslauselmat on otettu huomioon; pyytää korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa tiedottamaan säännöllisemmin tulevien vuosikertomusten laadinnan vaiheista aina Euroopan parlamentin niin pyytäessä;

**Valtavirtaistaminen**

23. panee merkille korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan parlamentille 13. joulukuuta 2011 antaman lausunnon, joka koski Euroopan parlamentin usein esittämää pyyntöä ihmisoikeuksia käsittelevän EU:n erityisedustajan toimen perustamisesta; edellyttää, että jos tällainen toimi perustetaan, EU:n erityisedustajalla olisi oltava pätevyyttä eri aloilla, jotta voidaan toteuttaa johdonmukaista politiikkaa, jonka tavoitteena on ihmisoikeuksien sisällyttäminen Euroopan unionin kaikkiin politiikanaloihin; varoittaa kuitenkin mahdollisista pyrkimyksistä erottaa ihmisoikeuspolitiikka ulkopoliittikan yleisistä strategioista kyseisen erityisedustajan toimen perustamisen avulla;

## Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012

24. pitää hyvin tärkeänä sitä, että etenkin kauppaa, energiaa, takaisinottoa, turvallisuutta ja teknistä yhteistyötä koskevat kansainväliset sopimukset eivät ole ristiriidassa SEU-sopimuksen 21 artiklassa tarkoitettujen EU:n perustana olevien periaatteiden kanssa; ehdottaa, että ennen tällaisia sopimuksia koskevien neuvottelujen aloittamista ja neuvotteluvaiheessa suoritetaan ihmisoikeuksia koskevat vaikutustenarvioinnit vertailuarvojen pohjalta, minkä jälkeen annetaan säännölliset edistymiskertomukset, jotka käsittävät täytäntöönpanosta vastaavien EU:n toimielinten ja yksiköiden tekemät arvioinnit sekä paikallisten ja kansainvälisen kansalaisyhteiskunnan järjestöjen osana vakiintuneita kansalaisyhteiskunnan seurantamekanismeja tekemät arvioinnit; korostaa, että tässä yhteydessä on hyödynnettävä täysimääräisesti SEUT-sopimuksen 218 artiklaa, jonka mukaan komissio on velvollinen tiedottamaan parlamentille ja neuvostolle kolmansien maiden kanssa tehtäviä kansainvälisiä sopimuksia koskevien neuvottelujen kaikissa vaiheissa; katsoo, että on hyvin tärkeää järjestää EU:n toimielinten käyttöön erittäin pätevää ja riippumatonta asiantuntemusta yksittäisten maiden ihmisoikeus- ja demokratiatilanteesta;

25. suosittelee, että ihmisoikeuksien valtavirtaistamisen perusajatuksen laajentamiseksi on laadittava käytännön toimenpiteitä, joiden on oltava sitovia kaikille ulkoasioiden parissa työskenteleville EU:n virkamiehille, Euroopan unionin erillisvirastojen, kuten Frontexin, operatiivisiin toimiin osallistuvien jäsenvaltioiden koko henkilöstölle ja EU:n puolesta ja sen rahoituksella toimiville asiantuntijoille, joiden olisi noudatettava kansainvälisiä normeja ja standardeja; painottaa, että ihmisoikeuksia koskevan koulutuksen on oltava pakollista Euroopan ulkosuhdehallinnossa ja komission asianomaisissa yksiköissä; suosittelee, että valtavirtaistamiseen liittyvät tehtävät sisällytetään viranomaisten toimenkuvauksiin osana vuotuista henkilöstöarviointia;

26. suosittelee lisäksi, että aina kun kumppanimaa, jonka kanssa on tehty kumppanuus- ja yhteistyösopimus tai muu kansainvälinen sopimus, syöllistyy vakavaan ihmisoikeusloukkaukseen, EU ryhtyy rohkeampiin toimiin asianmukaisten seuraamusten toteuttamiseksi sen mukaisesti, mitä sopimuksen ihmisoikeuslauskeissa määrätään, sopimuksen väliaikainen keskeyttäminen mukaan lukien;

27. korostaa, että on tärkeää laatia EU:n vaalitarkkailuvaltuuskuntien kertomuksille riittävät jatko-ohjelmat tiiviissä yhteistyössä parlamentin kanssa ja varmistaa, että jatko-ohjelmat liitetään myös mahdollisiin kehitysyhteistyöohjelmiin;

28. painottaa, että kansainvälisen oikeuden valtavirtaistamiseen on sisällyttävä se, että rankaisemattomuuden torjunta ja täydentävyyssperiaate otetaan järjestelmällisesti huomioon kauppaa, kehitystä ja oikeusvaltiota koskevan avun laajemmissa puitteissa; tähdentää, että huomio on keskitettävä uhrien ja vaikutuksista kärsivien yhteisöjen kuntouttamiseen ja yhteiskuntaan sopeuttamiseen ja että on keskityttävä erityisesti riskiryhmiin, joihin kuuluvat naiset, lapset, nuoret ja vammaiset; korostaa, että ihmisoikeuksien edistämisen tukemiseksi missä tahansa maassa on tärkeää luoda valtiosääntöoikeudelliset rakenteet, joihin sisältyy tehokas oikeusjärjestelmä, vallanjako ja tunnustettu ja riippumaton oikeuslaitos; suosittelee, että Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussääntö lisätään oikeusvaltiota ja hyvää hallintotapaa koskeviin kansainvälisiin sopimuksiin, jotka yleiseen tullietuusjärjestelmään (GSP+) hyväksyttävien kolmansien maiden on ratifioitava; suosittelee Kansainvälisen rikostuomioistuimen lausekkeiden johdonmukaista sisällyttämistä EU:n kolmansien maiden kanssa tekemien sopimusten ihmisoikeus- ja demokratialausekkeisiin ottaen huomioon, että kyseiset lausekkeet on katsottava sopimusten oleellisiksi osiksi, ja korostaa erityisesti strategiaa kumppanuuksia ja Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvia maita;

#### **EU:n toiminta Yhdistyneissä kansakunnissa**

29. on tyytyväinen siihen, että YK:n yleiskokous hyväksyi päätöslauselman 65/276 EU:n osallistumisesta YK:n työhön, ja pitää sitä vaatimattomana alkuna suuremmille ponnisteluille, joilla pyritään parantamaan EU:n roolia järjestössä; painottaa, että yhdellä äänellä puhuminen ei saa tapahtua ihmisoikeuskysymysten kustannuksella vaan EU:n on nyt käytettävä tarmokkaasti oikeuksiaan ja hyödynnettävä parempaa asemaansa voidakseen noudattaa kunnianhimoista ihmisoikeuksia ja demokratian edistämistä koskevaa strategiaa;

30. toistaa pyyntönsä, että neuvosto valtuuttaisi korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan laatimaan suuntaviivat jäsenvaltioiden suurlähettiläiden ja EU:n suurlähettiläiden välisille säännöllisille kuulemisille etenkin niiden suurlähettiläiden osalta, jotka työskentelevät monikansallisissa yhteyksissä Geneven ja New Yorkin kaltaisissa paikoissa, jotta EU voisi onnistuneesti toteuttaa YK:ta koskevaa toimintaohjelmaansa sekä edistää ja puolustaa ihmisoikeuksia;

**Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012**

31. suhtautuu myönteisesti EU:n rakentavaan rooliin ihmisoikeusneuvoston uudistuksessa, erityisesti siihen, että se tuki täysimääräisesti YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston riippumattomuutta sekä puolusti erityismenettelyjen roolia, maakohtaisia mandaatteja ja kaikkien ihmisoikeuksien jakamattomuutta; suosittelee, että EU ja sen jäsenvaltiot ilmaisevat selkeästi vastustavansa käytäntöä, jossa alueelliset ryhmät nimittävät ainoastaan käytettävissä olevia paikkoja vastaavan määrän ehdokkaita ihmisoikeusneuvostoon; on tyytyväinen yleisten määräaikaisarviointien (UPR) ensimmäiseen kokonaiseen kierrokseen ja suosittelee, että jäsenvaltiot näyttävät esimerkkiä käyttämällä toimiansa perustana ensimmäisen kierroksen tuloksia kansallisten kuulemisen jälkeen; kannattaa yleisten määräaikaisarviointien seurannan sisällyttämistä EU:n kolmansien maiden kanssa käymien ihmisoikeusvuoropuhelujen asialistoille ja maakohtaisiin strategia-asiakirjoihin;

32. painottaa, että saadakseen aikaan yksimielisyyden useammista ehdotuksistaan ihmisoikeusneuvostossa EU:n on parannettava viipymättä toimintakapasiteettiaan muun muassa varmistamalla korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan tuki kolmansien maiden hankkimiselle EU:n kannan tukijoiksi; suhtautuu myönteisesti strategisempaan keskipitkän aikavälin lähestymistapaan, joka neuvoston ihmisoikeustyöryhmässä (COHOM) on omaksuttu ihmisoikeusneuvoston istuntojen valmisteluun;

***Kansainvälistä rikostuomioistuinta ja rankaisemattomuuden torjumista koskeva EU:n politiikka***

33. suhtautuu myönteisesti Kansainvälistä rikostuomioistuinta koskevan EU:n politiikan päivittämiseen 12. heinäkuuta 2011; toteaa, että Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännöllä luotiin mekanismi, johon voidaan perussääntöön sisältyvän täydentävyysperiaatteen mukaisesti turvautua "viimeisenä vaihtoehtona" sellaisten henkilöiden saattamisessa oikeuteen, jotka ovat syyllistyneet rikoksiin ihmisyyttä vastaan, joukkotuhontaan, sotarikoksiin ja hyökkäysrikoksiin; antaa tunnustusta komission pyrkimyksille luoda täydentävyyttä koskevat EU:n välineet, joiden tavoitteena on tukea kansallisten valmiuksien kehittämistä ja luoda poliittista tahtoa epäiltyjen kansainvälisten rikosten tutkimiseksi ja niihin liittyvien syytteiden nostamiseksi, ja korostaa, että välineiden viimeistelyssä on tärkeää kuulla perusteellisesti jäsenvaltioita, parlamenttia ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjä; panee tyytyväisenä merkille jäsenvaltioiden kansalaisyhteiskuntien toimet täydentävyysperiaatteen mukaisten toimien tukemiseksi maissa, joissa on tehty kansainvälisessä oikeudessa määriteltyjä rikoksia ja merkittäviä ihmisoikeusloukkauksia, ja kannustaa jatkamaan kyseisiä toimia; kannustaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita hyväksymään sisäiset ohjeet, joissa määritetään menettelysäännöt yhteyksille Kansainvälisen rikostuomioistuimen etsintäkuuluttamien henkilöiden kanssa; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita (erityisesti Kyproksen tasavaltaa, Tšekin tasavaltaa, Unkaria, Italiaa, Luxemburgia ja Portugalia) antamaan kansallista lainsäädäntöä Kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa tehtävästä yhteistyöstä ja tekemään puitesopimukset Kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa yhteistyön edistämiseksi ja erityisesti pidätysmääräysten ja rikostuomioistuimen muiden pyyntöjen täytäntöönpanon varmistamiseksi;

34. on tyytyväinen siihen, että Kampalassa pidetyssä tarkistuskonferenssissa hyväksyttiin Rooman perussäännön hyökkäysrikoksiin ja tiettyihin sotarikoksiin liittyviä tarkistuksia, ja kehottaa kaikkia jäsenvaltioita ratifioimaan viipymättä nämä asiasisältöä koskevat tarkistukset ja panemaan ne täytäntöön kansallisten rikosoikeudellisten järjestelmiensä osana; kehottaa tässä yhteydessä neuvostoa ja komissiota käyttämään kansainvälistä vaikutusvaltaansa Rooman perussäännön yleismaailmallisuuden varmistamiseksi ja lujittamiseksi ja pyrkimään kansainvälisen oikeuden vastaisen hyökkäyksen tunnusmerkistön kansainvälisesti hyväksyttiin määrittelemään; on tyytyväinen EU:n lupauksiin erityisesti rankaisemattomuuden torjunnasta keskeisenä arvona, jonka on oltava yhteinen kumppaneiden kanssa sopimuksia tehtäessä, ja vaatii niiden johdonmukaista täytäntöönpanoa;

35. suosittelee, että EU sisällyttää järjestelmällisesti kolmansien maiden kanssa tehtäviin sopimuksiin Kansainvälistä rikostuomioistuinta koskevat lausekkeet ja edistää Kansainvälisen rikostuomioistuimen kunnioittamista, yhteistyötä sen kanssa ja sen avustamista Cotonoun sopimuksen puitteissa ja vuoropuheluissa EU:n ja alueellisten järjestöjen, kuten Afrikan unionin, Arabiliiton, Amerikan valtioiden järjestön ja Etyjin, ja kolmansien maiden välillä;

36. on ilahtunut EU:n ja jäsenvaltioiden Kansainväliselle rikostuomioistuimelle tarjoamasta taloudellisesta ja logistisesta tuesta ja suosittelee, että sitä jatketaan; ilmaisee syvän huolensa joulukuussa 2011 pidetyn sopimusvaltioiden kokouksen talousarviota koskeneiden keskustelujen tuloksesta, joka uhkaa jättää rikostuomioistuimen ilman riittävää rahoitusta ja heikentää näin ollen sen mahdollisuutta antaa tuomioita ja vastata uusiin tilanteisiin; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita osoittamaan riittävää tukea rikostuomioistuimen toiminnalle muun muassa toimimalla aktiivisesti syytettyjen luovuttamisen yhteydessä;

**Demokratiakehitystä tukevat EU:n politiikat**

37. korostaa, että kehitysyhteistyötä, demokratiaa, ihmisoikeuksia, hyvää hallintotapaa ja turvallisuutta koskevat tavoitteet liittyvät läheisesti toisiinsa; toistaa näkemyksensä, että kaikissa EU:n ulkoisissa toimissa on oltava poliittinen ulottuvuus, joka tukee moniarvoisuutta, demokratiaa ja ihmisoikeuksien, perusvapauksien ja oikeusvaltion periaatteen kunnioittamista, sekä kestäväan kehitykseen perustuva kehitysulottuvuus, joka keskittyy sosiaaliseen ja taloudelliseen edistykseen, mukaan lukien köyhyyden poistaminen, epätasa-arvon torjuminen ja perusravinnon saanti; lisää tässä yhteydessä, että EU:n kehitysapuohjelmiin pitäisi sisältyä konkreettisia ja merkittäviä uudistuksia, joilla varmistetaan ihmisoikeuksien kunnioittaminen, avoimuus, sukupuolten välinen tasa-arvo ja korruption torjunta edunsaajamaissa; toteaa myös, että edunsaajamaihin, jotka eivät selvästi piittaa perustavanlaatuisista ihmisoikeuksista ja perusvapauksista eivätkä anna kansainväliset velvoitteet täyttävää lainsäädäntöä, olisi sovellettava tiukempaa ehdollisuutta ja niiden saama apu olisi keskeytettävä;

38. katsoo, että suorituksiin perustuvan "enemmällä enemmän" -periaatteen tulisi ohjata kaikkia EU:n ja kolmansien maiden suhteita ja että EU:n pitäisi antaa kumppanimaille pitkälle edistyneen maan asema vain, jos selkeät ihmisoikeus- ja demokratiavaatimukset täytetään, eikä sen pitäisi epäröidä tämän aseman jäädymistä, jos vaatimukset eivät enää täyty; katsoo, että asiaa olisi harkittava vakavasti Venäjän kanssa käytävissä uutta, pitkälle edistynyttä kumppanuussopimusta koskevissa jatkoneuvotteluissa;

39. kehottaa tukemaan järjestelmällisesti vapailla ja oikeudenmukaisilla vaaleilla valittuja uusia parlamentteja eritoten maissa, jotka ovat siirtymävaiheessa ja joihin unioni on lähettänyt vaalitarkkailuvaltuuskunnan; katsoo, että tuen rahoituksen pitäisi tulla demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevasta eurooppalaisesta rahoitusvälineestä ja maantieteellisistä välineistä;

40. panee tyytyväisenä merkille eurooppalaisen demokratia rahaston perustamista koskevat suunnitelmat, jotka on esitetty korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan ja komission yhteisessä tiedonannossa, neuvoston 3101. ja 3130. istunnoissaan antamat päätelmät, joiden johdosta Coreper antoi 15. joulukuuta 2011 julkilausuman eurooppalaisen demokratia rahaston perustamisesta, sekä työn, jonka Euroopan ulkosuhdehallinnon alaisuuteen perustettu eurooppalaista demokratia rahastoa koskeva työryhmä on tehnyt yhteistyössä jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten kanssa; korostaa rahaston mahdollista roolia parlamentin valvonnassa joustavana asiantuntijavälineenä, jolla voidaan tukea demokraattiseen muutokseen pyrkiviä toimijoita epädemokraattisissa maissa ja siirtymävaiheessa olevissa maissa; kehottaa neuvostoa varmistamaan, että sen muiden toimien ohella tällainen mahdollinen väline täydentää olemassa olevien välineiden, erityisesti demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen, toimintaa huomatta tarpeettomia byrokraattisia rakenteita; painottaa, että EU:n maksuosuuden eurooppalaiseen demokratia rahastoon on oltava aidosti täydentävä ja se on myönnettävä täysin varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti niin, että budjettivallan käyttäjällä on oikeus seurantaan ja valvontaan;

**Vaaliapu**

41. pitää tärkeänä poliittista tukiprosessia, jossa ei keskitytä pelkästään vaaleja välittömästi edeltävään ja seuraavaan ajanjaksoon vaan joka perustuu jatkuvuuteen; on ilahtunut siitä, että korkea edustaja / komission varapuheenjohtaja kiinnittää huomiota "syvään demokratiaan", jossa demokraattiset prosessit liitetään ihmisoikeuksiin, ilmaisunvapauteen, yhdistymisvapauteen, uskonnon- ja uskonvapauteen, oikeusvaltioon ja hyvään hallintotapaan; korostaa, että tässä yhteydessä oikeudella uskonnonvapauteen olisi myös oltava asia-mukainen merkittävä asema; toteaa, että kyseinen oikeus on itse asiassa tunnustettu yleisesti yhdeksi kaikkien perustavanlaatuisimmista ihmisoikeuksista;

42. painottaa jälleen, että vaalitarkkailuvaltuuskuntien ensisijaiset kohdemaat on tärkeää valita sen perusteella, että vaalitarkkailulla voi olla vaikutusta aidon pitkän aikavälin demokratiakehityksen edistämiseen;

**Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012**

43. kehottaa neuvostoa, komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa laatimaan poliittisen strategian joista EU:n vaalitarkkailutehtävää varten ja suorittamaan kaksi vuotta tehtävän jälkeen demokraatiehityksen arvioinnin, joka toimitetaan parlamentin korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan kanssa vuosittain käymän ihmisoikeuskeskustelun aikana; pane tyytyväisenä merkille, että korkea edustaja / komission varapuheenjohtaja on sitoutunut keskittymään vaalitarkkailussa naisten, kansallisten vähemmistöjen ja vammaisten osallistumiseen vaaleihin sekä ehdokkaina että äänestäjinä <sup>(1)</sup>;

44. painottaa, että kunkin vaalitarkkailutehtävän päätteeksi on tärkeää antaa realistisia ja toteutuskelpoisia suosituksia mahdollisesti yhteistyössä muiden kansainvälisten toimijoiden kanssa ja että EU:n edustustot huolehtivat näiden suositusten julkaisemisesta ja seurannasta; katsoo, että parlamentin pysyvillä valtuuskunnilla ja yhteisillä parlamentaarisisilla edustajakokouksilla olisi oltava suurempi rooli kyseisten suositusten seurannassa ja ihmisoikeus- ja demokratiakysymyksissä tapahtuvan edistyksen analysoinnissa; kannattaa siksi näiden kolmansien maiden parlamenttien kanssa käytävän jatkuvan ja säännöllisen vuoropuhelun edistämistä; korostaa, että on tarpeen kehittää parlamentin vaalitarkkailuvaltuuskuntien työmenetelmiä ja huolehtia niihin osallistuvien parlamentin jäsenten ja henkilöstön osaamisen parantamisesta;

***Kolmansien maiden kanssa käytävät ihmisoikeusvuoropuhelut ja -neuvottelut***

45. painottaa, että osallistuminen jäsennehtyyn ihmisoikeusvuoropuheluun on kyllä myönteistä, mutta sitä käytetään usein tekosynä sille, että voidaan välttää näistä kysymyksistä keskustelemista korkeammilla poliittisilla tasoilla, muun muassa kumppaneiden huippukokouksissa; kehottaa kaikkia EU:n toimielimiä, jäsenvaltioita ja niiden suurlähetystöjä panostamaan enemmän siihen, että nämä vuoropuhelut sisällytetään kaikkiin maakohtaisiin EU:n ulkoisiin toimiin; painottaa, että on tarpeen toimia avoimesti sekä kuulla aidosti kansalaisyhteiskunnan järjestöjä ennen vuoropuhelua ja antaa niille jälkikäteen selvitys vuoropuheluiden tuloksista;

46. ilmaisee näin ollen pettymyksensä siihen, että lukuisissa ihmisoikeusvuoropuheluissa (tällä hetkellä yli neljässäkymmenessä) ei ole saavutettu edistystä, ja panee merkille joidenkin tahojen ilmaiseman näkemyksen, jonka mukaan tietyissä tapauksissa EU:n ihmisoikeusneuvottelut ovat välineellistyneet ja niistä on tullut prosessi eikä keino saavuttaa mittavissa olevia konkreettisia tuloksia;

47. pahoittelee, että vuoropuhelujen tai neuvottelujen jälkeen suoritettut arvoinnit eivät ole johtaneet selkeiden suoritusmittarien tai vertailuarvojen kehittämiseen; vaatii laatimaan tavoitteet ennen kutakin vuoropuhelua tai neuvottelua ja arvioimaan ne välittömästi vuoropuhelun tai neuvottelun jälkeen avoimesti ja niin, että sidosryhmät ovat mukana mahdollisimman laajasti; painottaa, että näiden arviointien päätelmät on toimitettava huippukokouksiin ja muihin EU:n ja sen kumppanien tapaamisiin ja että niiden on toimittava EU:n ja sen jäsenvaltioiden toimien perustana muissa kahden- ja monenvälisissä yhteyksissä; katsoo, että tällaisiin indikaattoreihin olisi kiinnitettävä erityistä huomiota, jotta voidaan varmistaa demokratia- ja ihmisoikeuslausekkeiden vaikuttavuus EU:n kaikissa sopimuksissa niiden luonteesta riippumatta;

48. korostaa, että on tärkeää parantaa kiireellisesti vuoropuhelujen muodollisuuksia ja sisältöä kuullen kansalaisyhteiskuntaa; toistaa, että vuoropuhelut voivat olla rakentavia ja niillä voi olla todellista vaikutusta ruohonjuuritasolla vain, jos niiden jälkeen toteutetaan konkreettisia toimia, joissa otetaan huomioon EU:n tavoitteet ja ihmisoikeuksista kolmansien maiden kanssa käytäviä vuoropuhelua koskevat EU:n suuntaviivat, ja jos toteutetaan korjaavia toimenpiteitä;

49. muistuttaa, että EU:n tulisi käyttää vuoropuhelua keinona nostaa esiin yksittäisiä ihmisoikeusloukkauksia kolmansissa maissa, esimerkiksi Vietnamin ja Kiinan poliittisten vankien tapaukset, joissa vangitsemisen syynä on perusoikeuksien, kuten ilmaisun-, kokoontumis-, yhdistymis- ja uskonnonvapauden, rauhanomainen harjoittaminen; kehottaa lisäksi EU:ta hyödyntämään säännöllisesti kyseistä mahdollisuutta ja seuraamaan reaktioita esiin nostamiinsa yksittäisiin tapauksiin, seuraamaan tapauksia ja koordinoimaan toimensa tiiviisti asian parissa toimivien ihmisoikeusjärjestöjen ja muiden kyseisen maan kanssa ihmisoikeuksia koskevia vuoropuhelua käyvien maiden kanssa;

<sup>(1)</sup> Ihmisoikeudet ja demokratia keskeisenä osana EU:n ulkoisia toimia – kohti tehokkaampaa lähestymistapaa, yhteinen tiedonanto, 12. joulukuuta 2011.

## Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012

50. panee pettyneenä merkille, että arviointeja on suoritettu vain harvoin ja epäsäännöllisesti, vaikka suuntaviivoissa määrätään, että vuoropuhelut arvioidaan mieluiten kahden vuoden välein; pitää erittäin valitettavana, että parlamentti ei ole tähän mennessä voinut osallistua arviointeihin järjestelmällisesti, esimerkiksi Venäjän tai Kiinan osalta; vaatii, että parlamentin oikeus tutustua arviointeihin virallistetaan ja että tämä tapahtuu mahdollisimman avoimesti; muistuttaa, että suuntaviivojen mukaan kansalaisyhteiskunta osallistuu tähän arviointiin, ja katsoo, että tämän sitoumuksen täyttäminen vaatii konkreettisen mekanismin perustamista;

51. on erityisen huolestunut Malin tilanteesta 22. maaliskuuta 2012 tehdyn vallankaappauksen jälkeen ja siksi, että maata koettelee pahin humanitaarinen kriisi kuluneiden 20 vuoden aikana elintarvikepulan vuoksi, josta kärsii noin kolme miljoonaa ihmistä, ja maan pohjoisosan konfliktista johtuvan maan sisäisen pakolaisuuden vuoksi; pyytää vapauttamaan Euroopan unionin ylimääräistä humanitaarista apua tämän tilanteen helpottamiseksi; katsoo lisäksi, että Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden on edistettävä konfliktin ratkaisemista rauhanomaisella tavalla, jossa keskeistä on väestön suojeleminen ilman että puututaan ulkopuolelta maan poliittisiin asioihin;

52. toistaa, että naisten oikeuksien pitäisi olla tärkeä osa EU:n käymiä ihmisoikeusvuoropuhelua ja EU:n poliittista vuoropuhelua niiden kolmansien maiden kanssa, joiden kanssa on allekirjoitettu yhteistyö- tai assosiaatiosopimuksia, näiden sopimusten ihmisoikeuslausekkeiden mukaisesti; toteaa lisäksi, että naisten osallistumista sekä neuvotteluihin että aktiiviseen toimintaan rauhanomaisissa siirtymäprosesseissa olisi lisättävä; kehottaa komissiota ja neuvostoa ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin, jos näitä määräyksiä rikotaan;

53. pahoittelee, että kaikista parlamentin ja muiden kansainvälisten instituutioiden pyynnöistä huolimatta Mihail Hodorkovski sai Venäjällä tuomion toisessa poliittisiin ja hallinnollisiin syihin perustuvassa oikeudenkäynnissään, jossa ei noudatettu oikeudenmukaisen ja riippumattoman oikeuslaitoksen periaatteita ja siten loukattiin vakavasti ihmisoikeuksia;

### ***Ihmisoikeus- ja demokratialausekkeet***

54. vaatii, että kaikki sopimussuhteet kolmansien maiden kanssa, sekä teollisuus- että kehitysmaiden kanssa, mukaan lukien alakohtaiset sopimukset, kauppasopimukset ja teknistä tai taloudellista tukea koskevat sopimukset, sisältävät poikkeuksetta selkeästi muotoillut sitovat lausekkeet ihmisoikeuksista ja demokratiasta; kehottaa komissiota varmistamaan, että lausekkeiden noudattamista valvotaan tiukemmin; toistaa, että on tarpeen kehittää kaikkien EU:n toimielinten hyväksymä yhteinen luettelo ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevista vertailuarvoista käytettäväksi kuvailussa ja arvioinnissa; ehdottaa, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja muiden keskeisten kansainvälisten ihmisoikeusyleissopimusten täytäntöönpano voisi olla toimiva osa EU:n yhteistä ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskeva vertailuarvoa;

55. pyytää, ettei komissio suhtautuisi vastahakoisesti keskeyttämismenettelyn käyttöön voimassa olevien sopimusten kohdalla, jos ihmisoikeuksia koskevia vakiolausekkeitä rikotaan toistuvasti;

56. painottaa, että lausekkeen soveltaminen, sellaisena kuin se on nykymuodossaan pian parlamentissa käsiteltävissä vapaakauppasopimuksissa, antaa parlamentille tilaisuuden perehtyä ihmisoikeuksia koskevien vertailuarvojen asettamisen mahdollisuuksiin ennen ratifiointia, jotta voidaan saavuttaa konkreettista ja tarkistettavissa olevaa kehitystä ihmisoikeuksien kunnioittamisessa; kehottaa jälleen komissiota laatimaan uuden "mallilausekkeen", jossa viitataan osapuolten kansainvälisiin velvoitteisiin, johon kuuluu kuulemismenettely ja jossa määritetään poliittiset ja oikeudelliset mekanismit sellaisia tilanteita varten, joissa pyydetään yhteistyön keskeyttämistä toistuvien tai järjestelmästä johtuvien kansainvälisen oikeuden vastaisten ihmisoikeusloukkausten perusteella; katsoo, että parlamentin vaatima ihmisoikeus- ja demokratialausekkeiden täytäntöönpanon valvontamekanismi on ainoa keino varmistaa lausekkeiden todellinen täytäntöönpano ja että sitä tulisi pitää ennaltaehkäisy- ja varoitusjärjestelmänä, jolla luodaan EU:n ja kumppanimaiden välille vuoropuhelu ja sitä seuraava seurantajärjestelmä; suosittelee, että kehitetään selkeä vaiheittainen seuraamusjärjestelmä, joka ei vaikuta sopimuksen soveltamisen lopulliseen lopettamiseen; vaatii painokkaasti saada osallistua päätöksentekoon komission ja neuvoston kanssa tässä yhteydessä;

**Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012**

57. painottaa tarvetta varmistaa ihmisoikeuksien ja demokratian periaatteiden kunnioittamista ja edistämistä koskevien sitoumusten täytäntöönpanon tehokas valvonta; kehottaa käyttämään ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevia vaikutusarviointoja olemassa olevien kestävä kehitystä käsittelevien tutkimusten lisäksi ja kehottaa ottamaan niiden sisältämät arvioinnit ja päätelmät huomioon neuvotteluissa ja huomioimaan ne lopullisissa sopimuksissa;

58. ehdottaa objektiivisten indikaattoreiden ja kriteerien käyttämistä tutkimuksissa, jotka käsittelevät vaikutuksia ihmisoikeuksiin ja niiden arviointia;

***Kauppa ja ihmisoikeudet***

59. edellyttää kaikkien tulevien vapaakauppasopimusten sisältävän sosiaali- ja ympäristöasioita käsittelevän luvun lisäksi kattavan ihmisoikeuksia koskevan luvun ja pahoittelee tällä hetkellä käynnissä olevien neuvottelujen osalta muutamien kumppanien, kuten Intian ja Kanadan, periaatteelle esittämiä vastalauseita; vaatii sopimusten kestävä kehitystä koskevan luvun vahvistamista sisällyttämällä siihen työmarkkinaosa-puolille ja kansalaisyhteiskunnalle avoimen valitusmenettelyn, perustamalla riippumattoman elimen jatkuvien kiistojen sopimista varten ja antamalla mahdollisuuden turvautua markkinoillepääsyä koskevien mää-räysten mekanismeja vastaavaan riitojenratkaisumekanismiin, jolla voidaan määrätä sakkoja ja peruuttaa kauppaedut tapauksissa, joissa työ- ja ympäristönormeja rikotaan törkeästi; korostaa, että yleisen tullietuus-järjestelmän (GSP+) seuranta- ja valvontamekanismeja olisi lujitettava entisestään; vaatii, että institutionaa-lisesti heikoissa maissa toimivia eurooppalaisia yrityksiä koskevista yritysten yhteiskuntavastuun tavoitteista tehdään luonteeltaan sitovia;

***Euroopan naapuruuspolitiikka (ENP)***

60. toteaa arabikevään osoittaneen, että EU:n politiikat ovat tähän saakka olleet riittämättömiä tukemaan tehokkaasti väestön voimakasta pyrkimystä kohti demokratiaa, perusoikeuksien kunnioittamista ja oikeutta sekä halua saada vastuullinen ja edustuksellinen hallitus maissa, joista tämä mahdollisuus puuttuu; suhtautuu näin ollen myönteisesti komission ja korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan yhteiseen tiedon-antoon "Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten", jossa ilmaistaan muun muassa tarve perustaa eurooppalainen demokratia rahasto, ja tiedonantoon "Demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävä kumppanuus eteläisen Välimeren maiden kanssa" sekä lähestymistapaan, joka kattaa yhteiset sitou-mukset ja keskinäisen vastuullisuuden ihmisoikeuksien, demokratian ja oikeusvaltion yleismaailmallisten periaatteiden suhteen, vahvemman kannustimiin perustuvan ehdollisuuden, politiikkojen eriyttämisen, mo-nenvälisen ja alueita pienempien yksiköiden yhteistyön edistämisen ja kansalaisyhteiskunnan tiiviimmän osallistamisen periaatteen; painottaa, että arabikevät kääntyi itseään vastaan, jos se kehittyi sellaiseen suuntaan, että naisten, ihmisoikeuksien puolustajien, uskonnollisten vähemmistöjen ja muiden yhteiskunta-ryhmien perusoikeudet kiistettiin kyseisissä maissa;

61. katsoo, että arabikevään alkamisesta lähtien kyseisten maiden kansalaisjärjestöt ja järjestäytyneet kansalaiset ovat olleet ratkaisevassa roolissa pyrittäessä saamaan kansalaisia liikkeelle ja edistettäessä heidän osallistumistaan julkiseen elämään, minkä tavoitteena on tiedottaa kansalaisille heidän oikeuksistaan ja antaa heille mahdollisuudet ymmärtää demokratiaa ja omaksua se; korostaa, että tulevia uudistuksia koskevien ensisijaisten tavoitteiden on perustuttava osallistaviin neuvotteluihin kyseisissä maissa toimivien kansalais-järjestöjen ja kansalaisoikeuksien puolustajien kanssa;

62. korostaa tarvetta tukea myös itäisten naapurimaiden demokraattisia liikkeitä; suhtautuu myönteisesti uuteen ENP:tä koskevaan lähestymistapaan, jolla pyritään lisäämään tukea syvää ja kestävä demokratiaa rakentaville kumppaneille, tukemaan osallistavaa talouskehitystä ja vahvistamaan Euroopan naapuruuspolitiikan molempia alueellisia ulottuvuuksia;

63. kannattaa ENP:n uuden näkemyksen mukaista suoritukseen perustuva "enemmällä enemmän" -lähes-tymistapaa; vaatii, että eriyttämisen pitäisi perustua selkeästi määriteltuihin ehtoihin ja säännöllisesti seurata-viin vertailuarvoihin, ja ehdottaa, että tiedonannoissa määritettyjä vertailuarvoja pidetään tavoitteina, joita täydennetään tarkemmilla, mitattavissa ja saavutettavissa olevilla ja aikaan sidotuilla vertailuarvoilla; kehottaa

## Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012

Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota tarjoamaan selkeät ja riittävät menetelmät, joilla voidaan arvioida naapuruuspolitiikan piirissä olevien maiden edistymistä demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja edistämisen alalla, toimittamaan säännölliset katsaukset määrärahojen osoittamisen perustaksi "enemmällä enemmän" -lähestymistavan mukaisesti ja sisällyttämään nämä arvioinnit vuosittaisiin edistymiskertomuksiin; korostaa, että varat, joita ei voida kielteisen arvioinnin vuoksi osoittaa tai siirtää, olisi jaettava uudelleen muihin Euroopan naapuruuspolitiikan kumppanuusmaissa – niin eteläisessä kuin itäisessä ulottuvuudessa – toteutettaviin hankkeisiin;

64. painottaa, että kansalaisyhteiskunnan aktiivinen osallistuminen ja panostus hallintaprosesseihin ja yhteiskunnan muutosprosesseihin on keskeisen tärkeää, ja pitää tarpeellisena saada naisten ja vähemmistöryhmien edustajat mukaan tällaisiin prosesseihin; kannattaa painokkaasti kansalaisyhteiskunnan osallistumisen lisäämistä näihin prosesseihin sekä parantamalla kansalaisyhteiskunnan tavoittamista että painottamalla voimakkaammin sen näkemysten huomioimista päätöksenteossa; pitää tässä yhteydessä myönteisinä kaikkia EU:n ohjelmia, joilla pyritään kouluttamaan nuoria ammattilaisia ja tekemään opiskelijavaihto-ohjelmista yksinkertaisempia kolmansien maiden kansalaisille, sillä ne edistävät tehokkaasti kansalaisyhteiskunnan kehitystä; painottaa, että kansalaisyhteiskunnan olisi saatava riippumatonta rakenteellista ja taloudellista tukea; katsoo, että YK:n ihmisoikeusneuvoston yleisiä määräaikaisarviointoja koskevan prosessin tavoin paikalliset ja kansainväliset kansalaisyhteiskunnan toimijat olisi otettava mukaan komission laatimiin ENP:n seuranta-kertomuksiin siten, että ne antavat erikseen omat arvionsa, jotka lisätään näihin kertomuksiin; suhtautuu myönteisesti suunnitelmiin perustaa kansalaisyhteiskuntaa koskeva väline ja eurooppalainen demokratiarahoisto ja kehottaa myöntämään niille huomattavat määrärahat tulevassa monivuotisessa rahoituskehityksessä; vaatii myös, että kansalaisyhteiskunta on saatava tulevaisuudessa osallistumaan suoraan vakiintuneen kansalaisyhteiskunnan valvontamekanismin kautta;

65. on syvästi huolestunut siitä, että neljä Euroopan naapuruuspolitiikan kumppanimaata ei ole allekirjoittanut kidutuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen valinnaista pöytäkirjaa, yksitoista maata ei ole ratifioinut sitä ja neljätoista maata ei ole nimennyt vaadittuja kansallisia ehkäiseviä toimenpiteitä; kehottaa EU:ta ryhtymään pikaisesti toimiin puutteen korjaamiseksi;

66. uskoo, että väkivallattomuuden edistäminen ja tukeminen ilmentää kansainvälistä arvoa, joka on asianmukainen keino puolustaa ja edistää ihmisoikeuksia sisältä käsin, etenkin kun otetaan huomioon, että väkivallaton toiminta tarjoaa tehokkaita tuloksia konfliktien ehkäisemisessä sekä demokratian, oikeusvaltion periaatteen ja kansalaisyhteiskunnan tukemisessa eri puolilla maailmaa; ehdottaa, että väkivallattomuudelle annetaan keskeinen asema ja poliittista painoarvoa Euroopan unionin sisä- ja ulkopoliitikassa tukemalla aloitteita, joilla voidaan jatkaa ja kehittää väkivallatonta ja rauhanomaista aktivismia kaikkialla maailmassa antamalla käytännön apua väkivallattomille aktivisteille ja ihmisoikeuksien puolustajille;

67. toistaa varapuheenjohtajalle / korkealle edustajalle ja jäsenvaltioille osoittamansa kehotuksen pyrkiä Gazan konfliktin selvitysvaluuskunnan työn jatkotoimista vahvaan EU:n yhteiseen kantaan ja vaatimaan julkisesti sen suositusten täytäntöönpanoa ja kaikista kansainvälisen oikeuden loukkauksista vastuuseen asettamista toteuttamalla riippumattomia, puolueettomia, avoimia ja tehokkaita selvityksiä riippumatta siitä, ketä loukkauksista syytetään; katsoo, että vastuuvollisuus ja oikeudenmukaisuus ovat tuloksekkaan Lähi-idän rauhanprosessin perusedellytyksiä;

***Ulkoiset rahoitusvälineet, erityisesti demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen rahoitusväline***

68. toteaa, että vaikka ihmisoikeuksien puolesta on esitetty vahvoja EU:n politiikkaa koskevia lausuntoja, niiden on havaittu heikenevän ohjelmointikauden aikana, jolloin ihmisoikeuslupaukset katoavat tietyistä välineistä ja maiden alakohtaisista avustuksista; toteaa, että ihmisoikeudet ja demokratia on valitettavasti toisinaan eristetty demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevaan eurooppalaiseen rahoitusvälineeseen, mikä haittaa valtavirtaistamista kaikkiin välineisiin;

**Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012**

69. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon muutossuunnitelmasta ja siihen, että siinä painotetaan kehityksen, demokratian, ihmisoikeuksien, hyvän hallintotavan ja turvallisuuden tavoitteiden kiinteitä keskinäisiä sidoksia; on tyytyväinen siihen, että kumppanimaiden sitoutumista painotetaan enemmän määrittäessä välineiden ja tapojen yhdistelmää maatasolla; korostaa samalla tarvetta poistaa nykyinen kaksinaismoraali ja välttää sitä tulevaisuudessa; pitää myönteisenä tämän politiikan muuntamista komission tiedonannoksi "Kolmansille maille annettavaa EU:n budjettitukea koskeva uusi lähestymistapa", jossa todetaan, että suoran budjettituen antaminen edellyttää, että kumppanimaat ovat sitoutuneet täyttämään ihmisoikeuksien ja demokratian kansainväliset normit; kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa muuntamaan tämän politiikan konkreettisiksi, toimiviksi, aikaan sidotuiksi ja mitattavissa oleviksi toimiksi, jotka valtavirtaistetaan kaikille yhteistyön aloille ja joiden yhteydessä toimielinjärjestelmää ja hallinnollisia valmiuksia vahvistetaan;

70. suositaa painokkaasti, että tulevaisuudessa kehitysyhteistyön välineissä keskitytään varsinkin temaattisiin ohjelmiin, sillä niissä käsitellään erityisesti ihmisoikeuskysymyksiä, jotta kehitysyhteistyön ja ihmisoikeuksien välille voidaan luoda toisiaan vahvistavia yhteyksiä;

71. toteaa, että johdonmukaisuuden ja vaikuttavuuden maksimoimiseksi tarvitaan strateginen lähestymistapa, jolla ihmisoikeuksien suojelemisen ja edistämisen erilaiset maantieteelliset ja aihekohtaiset välineet yhdistetään paikallisen tilanteen perusteellisen analyysin pohjalta ja jolla poistetaan nykyinen kaksinaismoraali ja vältetään sitä tulevaisuudessa; suhtautuu tältä osin myönteisesti 12. joulukuuta 2011 annetussa yhteisessä tiedonannossa "Ihmisoikeudet ja demokratia keskeisenä osana EU:n ulkoisia toimia: kohti tehokkaampaa lähestymistapaa" esitettyyn sitoumukseen ottaa maakohtaiset ihmisoikeusstrategiat huomioon suunniteltaessa ja annettaessa EU:n tukea ja pyytää korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa laatimaan yksityiskohtaisemmat menetelmät tämän sitoumuksen täytäntöönpanoon;

72. ilmaisee tyytyväisyytensä komission ehdotuksiin ulkoisen toiminnan välineistä vuoden 2014 jälkeen ja erityisesti siihen, että niissä painotetaan tarvetta ottaa käyttöön yksinkertaistetut ja joustavat päätöksentekomenettelyt, jotka mahdollistavat vuosittaisten toimintaohjelmien toteuttamisen nopeamman hyväksynnän ja sen myötä avun nopeamman toimittamisen; pitää arvossa kansalaisyhteiskunnassa järjestettyjä laajoja kuulemisia ja luottaa siihen, että lopulliset asiakirjat heijastelevat kaikkien sidosryhmien esiin tuomia huolenaiheita;

73. on tyytyväinen demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen tavoitteiden selkeämpään määrittelyyn ja sen päivitettyyn soveltamisalaan, joka heijastelee vahvempaa keskittymistä taloudellisiin, sosiaalisiin ja sivistyksellisiin oikeuksiin sekä ajatuksen, omantunnon sekä uskonnon- tai uskonvapauten ja demokratian tukemiseen; arvostaa uutta mahdollisuutta myöntää suoraan tukea toimien rahoittamiseen kaikkein vaikeimmissa olosuhteissa tai tilanteissa tai ihmisoikeuksien puolustajien ja rekisteröimättömien järjestöjen tuen lisäämiseen;

74. korostaa, että parlamentin valtaoikeuksia on kunnioitettava demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen ja muiden erityisesti ihmisoikeuksiin ja demokratiaan vaikuttavien välineiden ohjelmasuunnittelussa; kannattaa näin ollen määrätietoisesti sitä, että näiden välineiden strategia-asiakirjoja ei voi pitää täytäntöönpanosäädöksinä, vaan ne on hyväksyttävä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisella delegoituja säädöksiä koskevalla menettelyllä;

**Kuolemanrangaistus**

75. suhtautuu myönteisesti YK:n yleiskokouksen kuolemanrangaistuksen käytön keskeyttämisestä 21. joulukuuta 2010 antaman päätöslauselman 65/206 myönteiseen tulokseen, joka on merkki kuolemanrangaistuksen poistamisen tuen vahvistumisesta koko maailmassa sekä tietoisuuden lisääntymisestä aktivistien, tuomarien, poliitikkojen ja yleensä kansalaisten keskuudessa; on tyytyväinen myös EU:n tärkeään rooliin tämän voiton varmistamisessa; odottaa vahvaa kumppanuutta jäsenvaltioiden ja Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa yleiskokouksen vuoden 2012 päätöslauselman osalta;

**Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012**

76. toistaa, että EU vastustaa kuolemanrangaistusta kaikissa olosuhteissa, ja kehottaa EU:ta käyttämään edelleen yhteistyötä ja diplomatiaa maailmanlaajuisesti kaikilla foorumeilla kuolemanrangaistuksen poistamiseksi kuolemanrangaistusta koskevien EU:n suuntaviivojen mukaisesti ja kehottaa myös varmistamaan, että jokaiselle teloitusuhan alla olevalle henkilölle taataan oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ilman tunnustusten saamiseksi käytettävää kidutusta ja muuta pahoinpitelyä; kehottaa niissä maissa, joissa kuolemanrangaistus on EU:n ja muiden ponnistuksista huolimatta edelleen käytössä, kunnioittamaan tuomittujen henkilöiden perusoikeuksia, joihin kuuluu muun muassa ainakin perheenjäsenten ja lähisukulaisten oikeus tutustua kaikkiin heidän tilannettaan koskeviin tietoihin, ruumiin kunnioitus ja oikeus säällisiin hautajaisiin; tuomitsee Dzmitri Kanavalaun ja Uladzislav Kavaljovin äskettäiset teloitukset Valko-Venäjällä ja korostaa, että edellä mainittuja perusoikeuksia ei kunnioitettu, kun teloitukset suoritettiin salassa ilman, että perheet tiesivät niistä ja ilman että ruumiita olisi luovutettu, jotta ne olisi voitu haudata kunniallisesti; muistuttaa, että Euroopan unioni on kuolemanrangaistusta vastustavien kansalaisjärjestöjen merkittävin avunantaja; pyytää komissiota pitämään edelleen tätä julmaa ja epäinhimillistä rangaistusta yhtenä demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen painopistealana;

77. korostaa, että EU:n on tärkeää valvoa edelleen telotusolosuhteita maissa, joissa kuolemanrangaistusta vielä käytetään, ja tukea oikeudellisia ja perustuslaillisia uudistuksia, joilla pyritään sen täydelliseen poistamiseen;

78. pyytää korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa, Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota antamaan ohjeet kattavasta politiikasta, joka koskee kolmansissa maissa teloitusuhan alla olevia EU:n kansalaisia, tarjoamalla muun muassa vahvat mekanismit tunnistamiselle, oikeudellisen avun tarjoamiselle ja EU:n oikeudellisille toimille;

79. suhtautuu myönteisesti komission 20. joulukuuta 2011 tekemään päätökseen muuttaa asetusta (EY) N:o 1236/2005 ja kiristää siten viennin valvontaa sellaisten lääkkeiden osalta, joita voidaan käyttää teloituksiin, sekä sellaisten laitteiden osalta, joita voidaan käyttää kidutukseen; kehottaa komissiota tukkimaan asetuksessa vielä olevat porsaanreiät sisällyttämällä siihen loppukäyttöä koskevan koontilausekkeen, jolla kielletään kaikkien lääkkeiden vienti, joita voidaan käyttää kidutukseen tai teloituksiin;

**Asevalvonta**

80. huomauttaa, että 60 prosenttia kaikista Amnesty Internationalin raportoimista yksittäisistä ihmisoikeusrikkomuksista sekä aseellisissa selkkauksissa että niiden ulkopuolella on liittynyt suoraan pienaseiden ja kevyiden aseiden käyttöön; panee merkille erityisesti pienaseiden ja kevyiden aseiden vakavan vaikutuksen lapsen oikeuksien turvaamiseen ja lasten suojelemiseen väkivallalta; antaa EU:lle tunnustusta maailmanlaajuisen johtajuuden osoittamisesta, kun se hyväksyi oikeudellisesti sitovan aseiden vientiä koskevan yhteisen kannan vuonna 2008, mutta huomauttaa, että sen täytäntöönpanoa on edelleen valvottava EU:n tasolla; kehottaa EU:ta osoittamaan johtajuutta kansainvälisen asekauppasopimuksen aikaansaamiseksi tämänvuotisessa YK:n konferenssissa ja varmistamaan, että tuloksena on vahva ja oikeudellisesti sitova sopimus;

81. ilmaisee syvän huolestuneisuutensa lasten käyttämisestä sotilaina; vaatii EU:lta välittömiä toimia lapsisotilaiden riisumiseksi aseista, kuntouttamiseksi ja integroimiseksi takaisin yhteiskuntaan keskeisenä osana EU:n toimintaa, jolla pyritään vahvistamaan ihmisoikeuksia, lasten suojelua ja väkivallan korvaamista poliittisilla konfliktinratkaisumekanismeilla;

**Kidutus ja muu julma, epäinhimillinen ja halventava kohtelu tai rangaistus**

82. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä ratifioineet kidutuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen valinnaista pöytäkirjaa, ratifioimaan sen sisä- ja ulkopoliittikan yhtenäisyyden lisäämiseksi;

83. kehottaa jäsenvaltioita, korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa ja Euroopan ulkosuhdehallintoa puuttumaan aktiivisesti vankien ihmisoikeuskysymyksen sekä vankiloiden tilahtauteen Euroopan unionissa ja sen ulkopuolella;

**Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012**

84. korostaa, että on tärkeää ottaa huomioon kidutuksen ja halventavan kohtelun sukupuolisidonnaiset muodot (esim. naisten sukuelinten silpominen, raiskaukset), ja vaatii, että EU:n koordinoituissa kidutuksen vastaisissa toimitissa puututaan asianmukaisesti kidutuksen sukupuoliulottuvuuteen;

85. kehottaa jälleen komissiota sisällyttämään tiettyjen sellaisten tavaroiden kaupasta, joita voi käyttää kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, kidutukseen tai muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen, annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1236/2005 tavaroiden päätymistä kidutustarkoituksiin koskevan lausekkeen, jotta jäsenvaltiot voivat aiempien tietojen pohjalta antaa ja siten myös evätä vientiluvan tavaroilta, jotka erittäin todennäköisesti päätyvät loppukäyttäjien käsissä käytettäväksi näihin tarkoituksiin;

86. palauttaa mieliin korkealla tasolla esiintynyttä korruptiota vastaan taistelleen ja viranomaisten kuoliaaksi kiduttaman Sergei Magnitskin traagisen tapauksen; on surullinen siitä, että tapausta ei vielä ole selvitetty eikä Sergei Magnitskin kuolemasta vastuussa olevia rangaistu; kehottaa Venäjän oikeusviranomaisia jatkamaan tutkintaa ja nimeämään syylliset ja rankaisemaan heitä;

***Ihmisoikeuksien puolustajat***

87. on tyytyväinen siihen, että EU on poliittisesti sitoutunut tukemaan ihmisoikeuksien puolustajia, mikä on jo pitkään ollut vakiintunut osa EU:n ihmisoikeuspolitiikkaa ulkosuhteiden alalla, sekä moniin myönteisiin esimerkkeihin yhteydenotoista, oikeudenkäyntien tarkkailusta, vankilavierailuista ja muista EU:n edustustojen ja valtuuskuntien konkreettisista toimista, kuten säännöllisistä vakiintuneista kokouksista ihmisoikeuksien puolustajien kanssa, mutta on edelleen huolestunut siitä, ettei ihmisoikeuksien puolustajia koskevia EU:n suuntaviivoja ole pantu täytäntöön muutamissa kolmansissa maissa; katsoo, että korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan olisi annettava suosituksia tehokkaammasta toiminnasta maissa, joissa täytäntöönpano on osoittautunut erityisen heikoksi;

88. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita kannustamaan EU:n edustustoja ja valtuuskuntia osoittamaan tukeaan ja solidaarisuuttaan ihmisoikeuksien puolustajien ja heidän organisaatioidensa työlle tapaamalla näitä säännöllisesti, tekemällä aktiivista yhteistyötä näiden kanssa ja sisällyttämällä näiden kannanotot ihmisoikeuksien ja demokratian edistämistä koskeviin maakohtaisiin strategioihin sekä toimimalla säännöllisesti yhdessä parlamentin kanssa;

89. toistaa pyyntönsä, että EU ottaisi järjestelmällisesti esiin yksittäisiä ihmisoikeuksien puolustajia koskevia tapauksia sellaisten kolmansien maiden kanssa käytävissä ihmisoikeusvuoropuheluissa, joissa ihmisoikeuksien puolustajat edelleen kärsivät häirinnästä ja hyökkäyksistä;

90. painottaa, että on tärkeää seurata järjestelmällisesti yhteyksiä riippumattomaan kansalaisyhteiskuntaan ja tarjota ihmisoikeuksien puolustajille suorempi ja helpompi yhteys EU:n edustustoihin kolmansissa maissa; suhtautuu myönteisesti yhteyshenkilöiden nimittämiseen edustustoihin ja/tai jäsenvaltioiden suurlähetystöihin ihmisoikeuksien puolustajia varten ja painottaa, että heidän olisi oltava kokeneita ja asianmukaisesti koulutettuja virkamiehiä, joiden toimista tiedotetaan hyvin sekä sisäisesti että ulkoisesti; suhtautuu erittäin myönteisesti siihen, että korkea edustaja / komission varapuheenjohtaja on ilmoittanut tapaavansa ihmisoikeuksien puolustajia aina kolmansiin maihin suuntautuvilla matkoillaan, ja kehottaa kaikkia komission jäseniä, joilla on vastuuta ulkosuhteiden alalla, toimimaan samoin ja kehottaa antamaan parlamentille raportit näistä tapaamisista;

91. palauttaa mieliin 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman Länsi-Saharan tilanteesta; toteaa, että länsisaharalaisten sorto jatkuu miehityillä alueilla, ja vaatii kunnioittamaan heidän perusoikeuksiaan, etenkin yhdistymisvapautta, ilmaisunvapautta ja kokoontumisvapautta; vaatii vapauttamaan 80 länsisaharalaista poliittista vankia, ensisijaisesti 23 henkilöä, jotka ovat olleet vangittuina ilman oikeudenkäyntiä marraskuusta 2010 lähtien Salén vankilassa Gdeim Izikin leirin purkamisen jälkeen; toistaa pyyntönsä Länsi-Saharan ihmisoikeuksia koskevan kansainvälisen seurantamekanismin perustamisesta ja konfliktin ratkaisemisesta oikeudenmukaisella ja kestäväällä tavalla, joka perustuisi Länsi-Saharan kansan itsemääräämisoikeuteen Yhdistyneiden kansakuntien päätöslauselmien mukaisesti;

## Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012

92. toistaa pyyntönsä paremmasta toimielinten välisestä yhteistyöstä ihmisoikeuksien puolustajien suhteen; katsoo, että EU:n toimintavalmius ja eri toimielinten toimien välinen yhtenäisyys ihmisoikeuksien puolustajien kiireellisissä kriiseissä hyötyisivät koordinaatiokeskuksiin perustuvasta yhteisestä hälytysjärjestelmästä, ja kannustaa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota tutkimaan tätä mahdollisuutta parlamentin kanssa;

93. on tyytyväinen parlamentin sitoumukseen lisätä Saharov-palkinnon merkitystä ja vahvistaa Saharov-palkintoverkostoa ja korostaa verkoston merkitystä, koska se muun muassa elävöittää toimielinten välistä yhteistyötä ihmisoikeuksien puolustajien hyväksi koko maailmassa; kehottaa kaikkia EU:n toimielimiä lisäämään osallistumista ja yhteistyötä tässä yhteydessä ja pitää myönteisenä Saharov-palkinnon mainitsemista ihmisoikeuksia koskevassa vuosikertomuksessa; toistaa kuitenkin neuvostolle ja komissiolle osoittamansa kehotuksen pitää yhteyttä Saharov-palkinnon saajaehdokkaisiin ja saajiin, jotta varmistetaan jatkuva vuoropuhelu ja heidän kotivaltionsa ihmisoikeustilanteen valvonta ja tarjotaan suojelua aktiivisen vainon kohteeksi joutuneille, ja kehottaa raportoimaan tästä parlamentille;

94. sitoutuu sisällyttämään naisten oikeudet järjestelmällisemmin omiin ihmisoikeuksia koskeviin keskusteluihinsa ja päätöslauselmiinsa sekä käyttämään Saharov-palkinnon verkostoa ja erityisesti palkinnon naispuolisia voittajia naisten oikeuksien edistämiseen maailmassa;

### ***Naiset ja ihmisoikeudet***

95. korostaa naisten erityisiä rooleja, kokemuksia ja panostuksia rauhan ja turvallisuuden alalla; tuomitsee seksuaalisen väkivallan käytön esimerkiksi Kongon demokraattisen tasavallan kaltaisissa maissa ja vaatii nollatoleranssia siihen syylistyneille erityisesti sotilas- ja poliisiviranomaisten keskuudessa EU:n valtuuttamissa operaatioissa; korostaa, että on tärkeää taata uhreille monialaiset ja kokonaisvaltaiset kuntoutuspalvelut, joihin sisältyy tarvittava yhdistelmä lääketieteellistä ja psykologista apua sekä oikeus- ja sosiaalipalveluja, kunnallisia palveluja ja ammattikoulutus- ja koulutuspalveluja sekä tilapäistä taloudellista tukea;

96. panee tyytyväisenä merkille, että EU on edelläkävijä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 ja siihen liittyvien päätöslauselmien täytäntöönpanossa; vaatii neuvostoa, komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa tehostamaan toimia politiikan ja käytännön välisen kuilun kaventamiseksi ja kehottaa jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole hyväksyneet kansallisia toimintasuunnitelmia, tekemään niin viipymättä;

97. suhtautuu myönteisesti UN Women -järjestön perustamiseen ja kehottaa EU:ta toimimaan tiiviisti sen kanssa kansainvälisellä, alueellisella ja kansallisella tasolla naisten oikeuksien toteuttamiseksi; kehottaa komissiota ja neuvostoa varmistamaan, että naisilla on konfliktitilanteissa tasapuoliset mahdollisuudet saada julkisia terveydenhuoltopalveluja ja riittävää gynekologista ja synnytysliittävää hoitoa Maailman terveysjärjestön määritelmien mukaisesti; korostaa erityisesti tarvetta edistää terveyskasvatusta sekä asianmukaisia seksuaali- ja lisääntymisterveysohjelmia, koska ne ovat merkittävä osa EU:n kehitys- ja ihmisoikeuspolitiikkaa kolmansissa maissa;

98. suhtautuu myönteisesti komission naisten peruskirjaan, jolla edistetään sukupuolten tasa-arvoa sekä EU:ssa että kansainvälisesti, sekä EU:n toimintasuunnitelmaan sukupuolten tasa-arvosta ja naisten vaikutusvallan lisäämisestä kehitysyhteistyössä vuosiksi 2010–2015 ja kehottaa tehostamaan toimia sukupuolten tasa-arvoa ja odottavien äitien terveyttä koskevien vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi;

99. on huolissaan siitä, että Egyptissä asevoimien korkein neuvosto ei ole onnistunut suorittamaan tutkintaa ilmoitetusta naispuolisiin mielenosoittajiin kohdistuneesta seksuaalisesta väkivallasta, muun muassa niin kutsutuista "neitsyystesteistä" ja naismielenosoittajille esitetystä tappouhkauksista;

100. on tyytyväinen siihen, että korkea edustaja / komission varapuheenjohtaja painottaa naisten vaikutusmahdollisuuksia, ja pyytää häntä vakiinnuttamaan EU:n toimielinten välisen epävirallisen naisia, rauhaa ja turvallisuutta käsittelevän työryhmän nimittämällä sille kokoaikaisen puheenjohtajan, joka toimii myös sukupuolienäkökohtia käsittelevänä yhteyshenkilönä Euroopan ulkosuhdehallinnossa, osana riittävien henkilö- ja rahoitusresurssien tarjoamista sen tehtäviä varten;

**Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012**

101. vaatii korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa edistämään maantieteellisesti ja sukupuolen suhteen yhdenvertaisia mahdollisuuksia Euroopan ulkosuhdehallinnossa henkilöstösääntöjen mukaisesti; vaatii korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa ja jäsenvaltioita esittämään Euroopan ulkosuhdehallinnon ja yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) operaatioiden johtotehtäviin korkean tason naissehdokkaita; on tyytyväinen YTPP-operaatioiden yhteydessä saavutettuun edistymiseen, kun sukupuolinäkökohtien alan neuvonantajia on nimitetty lähes kaikkiin operaatioihin ja on tarjottu operaatioiden aikaista koulutusta; kehottaa neuvostoa sisällyttämään operaatioiden mandaattien määrittämisestä antamiinsa päätöksiin viittauksen YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaan 1325; suosittelee, että jäsenvaltiot tarjoavat kaikille sotilashenkilöille ja palvelukseen siirretyille siviilihenkilöille standardoitua sukupuolinäkökohtia koskevaa koulutusta ennen operaatioita;

102. pitää myönteisenä, että Euroopan neuvosto hyväksyi naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan torjumista koskevan merkittävän yleissopimuksen, jolla luodaan kattava kehys väkivallan torjumiselle, uhrien suojelemiselle ja rankaisematta jättämisen lopettamiselle, ja kehottaa kaikkia jäsenvaltioita ja Euroopan unionia allekirjoittamaan ja ratifioimaan tämän yleissopimuksen nopeasti;

103. tuomitsee ankarasti naisten sukuelinten silpomisen anakronistisena käytäntönä ja naisten ja tyttöjen ruumiillisen koskemattomuuden raakalaismaisena loukkauksena, jonka kieltämiseksi on annettava lainsäädäntöä; vastustaa voimakkaasti kaikkia viittauksia kulttuuriin, perinteisiin tai uskontoon liittyviin tapoihin lieventävänä tekijänä; kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota tällaisiin haitallisiin perinteisiin tapoihin strategiassaan, jolla se torjuu naisiin kohdistuvaa väkivaltaa; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa kehittämään tätä kysymystä koskevan erityisen työvälineistön osana lasten oikeuksia ja naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista koskevien EU:n suuntaviivojen täytäntöönpanostrategiaa; kiittää Afrikan valtioiden päämiehiä siitä, että he hyväksyivät Afrikan unionin huippukokouksessa heinäkuussa 2011 päätöksen, jolla tuetaan Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen päätöslauselmaa naisten sukuelinten silpomisen maailmanlaajuisesta kieltämisestä; tuomitsee pakkoaborttien ja pakkosterilointien kaltaiset julmat, epäinhimilliset ja halventavat käytännöt ja vaatii konkreettisia toimenpiteitä niiden torjumiseksi;

104. tuomitsee jyrkästi pakkoavioliitot, jotka ovat ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 16 artiklan mukaan ihmisoikeusloukkaus; kehottaa neuvostoa sisällyttämään pakkoavioliittojen ja sukupuoleen perustuvien aborttien kysymykset naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan torjumista koskeviin EU:n suuntaviivoihin; kannustaa komissiota ja neuvostoa kehittämään näitä ilmiöitä varten tietojenkeruumenetelmiä ja indikaattoreita ja kannustaa Euroopan ulkosuhdehallintoa sisällyttämään nämä kysymykset maakohdistaisten ihmisoikeusstrategioiden kehittämiseen ja täytäntöönpanoon; pyytää, että jäsenvaltiot antavat pakkoavioliitot kieltävää lainsäädäntöä ja valvovat sen noudattamista sekä laativat yhteisen määritelmän ja edistävät kansallisten toimintasuunnitelmien laatimista ja hyvien käytäntöjen vaihtoa;

105. muistuttaa, että YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselmassa estettävissä olevasta äitien kuolleisuudesta ja sairastuvuudesta, ihmisoikeuksista ja kehityksen vuosittain asetettavista tavoitteista vahvistetaan, että tiedon, koulutuksen ja terveydenhuollon saatavuus kuuluvat perusihmisoikeuksiin; korostaa, että EU:lla olisi näin ollen oltava merkittävä rooli ehkäistessä naisten raskaudenaikaisia kuolemia; vaatii, että Kairon toimintaohjelma pannaan täytäntöön sen ihmisoikeuksia ja kehitysyhteistyöpolitiikkaa koskevin osin, jotta edistetään sukupuolten tasa-arvoa sekä naisten ja lasten oikeuksia, seksuaali- ja lisääntymisterveys ja seksuaali- ja lisääntymisoikeudet mukaan lukien;

***Ihmisoikeudet, uskonnonvapaus ja kristittyjen vaino maailmassa***

106. tuomitsee jyrkästi kaikenlaisen uskontoon tai vakaumukseen perustuvan vainon; on edelleen sitoutunut uskonnonvapauden toteuttamiseen kaikkialla maailmassa osana EU:n tehostettuja ponnistuksia sen kahden- ja monenvälisessä toiminnassa; ilmaisee uudelleen huolensa kaikkien uskonnollisten vähemmistöjen uskonnonvapauden täysimääräisestä ja tosiasiallisesta kunnioittamisesta monissa kolmansissa maissa; kehottaa jälleen neuvostoa ja komissiota kehittämään kiireesti uskonnon- tai uskonvapauden edistämiseksi EU:n ulkopoliitikassa työvälineistön, joka sisältää mekanismit rikkomusten tunnistamiseen sekä toimet, joita EU:n olisi näissä tapauksissa toteutettava, ja kehottaa ottamaan parlamentin, kansalaisyhteiskunnan järjestöt ja tutkijat mukaan sen valmisteluun; suhtautuu myönteisesti EU:n toimintaan YK:n eri foorumeilla uskontoon tai uskoon perustuvan suvaitsemattomuuden ja syrjinnän poistamiseksi ja siihen, että se vastustaa jatkuvasti tinkimättömästi ja periaatteen nojalla päätöslauselmia uskontojen halventamisen torjumisesta; katsoo, että kokoontumisvapaus on uskonnon- tai uskonvapauden keskeinen näkökohta, ja korostaa, että uskonnollisten

## Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012

ryhmien rekisteröityminen ei saisi olla uskonnon harjoittamisen edellytys; kehottaa Euroopan unionin perusoikeusvirastoa toimittamaan parlamentille tarkat ja luotettavat tiedot uskonnon- tai uskonvapauden loukkauksista Euroopan unionissa ja neuvomaan, miten niitä voitaisiin estää;

107. painottaa erityisesti, että on tärkeää käydä rakentavaa vuoropuhelua Islamilaisten maiden yhteistyöjärjestön (OIC) kanssa tästä kysymyksestä; kehottaa neuvostoa ja komissiota kiinnittämään erityistä huomiota uskonnon- tai uskonvapauden täytäntöönpanoon ehdokasvaltioissa ja Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvissa valtioissa etenkin arabikevät huomioon ottaen; ilmaisee syvän huolensa uskonnollista suvaitsemattomuutta ja syrjintää ilmaisevien tekojen määrän lisääntymisestä monissa maissa; tuomitsee ankarasti kaiken väkivallan kristittyjä, juutalaisia, muslimeja ja muita uskonnollisia yhteisöjä vastaan sekä kaikenlaisen uskontoon ja uskon perustuvan syrjinnän ja suvaitsemattomuuden, joka kohdistuu uskonnon harjoittajiin, uskonnostaan luopuneisiin ja uskonnottomiin; korostaa jälleen kerran, että ajatuksen-, oman-tunnon- ja uskonnonvapaus on perusihmisoikeus<sup>(1)</sup>; panee merkille, että konfliktien selvittämisen ja sovittelupyrkimysten, myös uskontojen välisen vuoropuhelun, tarve kasvaa eri tasoilla monissa maissa, ja kehottaa EU:ta ja korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa Catherine Ashtonia puuttumaan kolmansien maiden kanssa EU:n ihmissoikeusaloitteiden yhteydessä käytävissä vuoropuheluissa syrjivään ja loukkaavaan sisältöön esimerkiksi tiedotusvälineissä sekä vapaan uskonnonharjoittamisen esteisiin; katsoo, että kolmansissa maissa, joissa uskonnollisten vähemmistöjen oikeuksia loukataan, tällaisia ongelmia ei voida ratkaista suojelemalla heitä ja eristämällä heidät ympäröivistä yhteiskunnista ja luomalla siten "rinnakkaisia yhteiskuntia"; kehottaa esimerkiksi Nigerian, Egyptin ja Indonesian viimeaikaisten tapahtumien valossa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja EU:n jäsenvaltioita toteuttamaan konkreettisia toimenpiteitä, joilla autetaan estämään väkivallan kierteen alkaminen;

108. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa perustamaan pysyvän valmiuden maailmanlaajuisista ja monenvälisistä suhteista vastaavaan pääosastoon uskonnon- ja uskonvapauden valtavirtaistamiseksi maantieteellisissä osastoissa ja yksiköissä sekä liittämään kysymyksen yleiseen ihmisoikeuksien edistämiseen samassa pääosastossa ja edistämään kysymystä kansainvälisissä ja monenvälisissä järjestöissä; kannustaa Euroopan ulkosuhdehallintoa raportoimaan vuosittain uskonnon- tai uskonvapauden edistymisestä maailmassa;

109. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja muita EU:n toimielimiä torjumaan pakkokäännytyksen ja niin kutsutun uskosta luopumisen kriminalisoinnin ja siitä rankaisemisen kaltaisia käytäntöjä, joita ei voida hyväksyä, painostamalla kolmansia maita, kuten Pakistania, Irania ja Saudi-Arabiaa, joissa näitä käytäntöjä yhä harjoitetaan, luopumaan niistä; kehottaa ottamaan yhtä päättäväisen asenteen jumalanpilkkalakien käyttämiseen uskonnollisten vähemmistöjen edustajien vainoamiseen;

110. kehottaa toimivaltaisia toimielimiä tekemään tiivistä yhteistyötä Yhdysvaltain kansainvälisen uskonnollisen vapauden komission kanssa kahden- ja monenvälisillä foorumeilla, kuten YK:n ihmisoikeusneuvostossa;

### **Syrjintä**

111. tuomitsee kaikki ihmisoikeusloukkaukset, jotka kohdistuvat työn ja syntyperän perusteella syrjittyihin ihmisiin, sekä uhrien puutteellisen oikeussuojan; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita hyväksymään YK:n laatimat luonnokset periaatteiksi ja ohjeiksi työhön ja syntyperään perustuvan syrjinnän tehokkaasta poistamisesta (UN Principles and Guidelines for the Effective Elimination of Discrimination based on Work and Descent);

112. suhtautuu myönteisesti siihen, että EU on liittynyt vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevaan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimukseen (UNCRPD) ja hyväksynyt Euroopan vammaisstrategian 2010–2020, erityisesti toiminta-alueen 8; tuomitsee kaikenlaisen vammaisuuteen perustuvan syrjinnän ja kehottaa kaikkia valtioita ratifioimaan ja panemaan täytäntöön vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen; huomauttaa, että EU:n on myös valvottava yleissopimuksen täytäntöönpanoa omalla alueellaan; pahoittelee EU:n toimimattomuutta vammaisten henkilöiden ihmisoikeuksien suhteen EU:n Afrikan strategiassa;

<sup>(1)</sup> Hyväksytyt tekstit, P7\_TA(2010)0489.

**Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012**

113. kiittää neuvostoa, Euroopan ulkosuhdehallintoa, komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa, komissiota ja jäsenvaltioita niiden sitoutumisesta lesbojen, homojen, biseksuaalien ja transseksuaalien ihmisoikeuksiin kahdenvälisissä suhteissa kolmansien maiden kanssa, monenvälisillä foorumeilla sekä demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen avulla; pitää myönteisenä sitä, että YK:n yleiskokous palautti seksuaalisen suuntautumisen laittomilta teloituksilta suojelemisen perusteeksi, ja pitää myönteisenä EU:n panosta tämän saavuttamiseksi; kehottaa komissiota edistämään sukupuoli-identiteetin poistamista henkisten ja käyttäytymishäiriöiden luettelosta neuvotteluissa, jotka käydään kansainvälisen tautiluokituksen 11. versiosta (ICD-11), ja pyrkimään uuteen luokitteluun, jossa luovutaan patologisoinnista; vahvistaa, että syrjimättömyysperiaatteen noudattaminen, johon kuuluu myös sukupuoleen ja seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän kieltäminen, ei saa vaarantua AKT-EU-kumppanuudessa; toistaa pyyntönsä, että komissio laatii homofobian, transfobian ja seksuaaliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin perustuvan syrjinnän vastaisen kattavan etenemissuunnitelman, joka käsittää myös näihin syihin perustuvat ihmisoikeusloukkaukset eri puolilla maailmaa; pyytää jäsenvaltioita myöntämään turvapaikan henkilöille, jotka pakenevat vainoa maista, joissa lesboja, homoja, biseksuaaleja ja transseksuaaleja pidetään rikollisina, ottaen huomioon turvapaikanhakijoiden perustellut pelot vainosta ja luottaen henkilön omaan ilmoitukseen siitä, että hän on lesbo, homo, biseksuaali tai transseksuaali;

114. pitää myönteisenä neuvoston ihmisoikeustyöryhmän vuonna 2010 hyväksymää välinepakettia, jonka tarkoituksena on auttaa EU:n toimielimiä, jäsenvaltioita, edustustoja ja muita elimiä toimimaan nopeasti, kun homo- ja biseksuaalien sekä transihmisten ihmisoikeuksia loukataan; kehottaa, että komission olisi puututtava tällaisten loukkausten rakenteellisiin syihin ja neuvoston pyrittävä vahvistamaan sitovat suuntaviivat tällä alalla;

115. korostaa, että perinteisillä kansallisilla vähemmistöyhteisöillä on erityistarpeita, jotka poikkeavat muiden vähemmistöryhmien tarpeista, ja että näiden vähemmistöjen yhdenvertainen kohtelu koulutuksen, terveydenhuollon, sosiaalipalvelujen ja muiden julkisten palvelujen suhteen on taattava; huomauttaa lisäksi, että kaikilla taloudellisen, yhteiskunnallisen, poliittisen ja kulttuurielämän aloilla on edistettävä täysimittaista ja todellista tasa-arvoa kansallisiin vähemmistöihin ja enemmistöön kuuluvien välillä;

116. kehottaa EU:ta kannustamaan kehitysmaiden hallituksia sitoutumaan maauidistukseen omistusoikeuden takaamiseksi alkuperäiskansoille, paimentolaisille, pienille ja keskisuurille viljelijöille ja erityisesti naisille ja estämään suuryritysten harjoittamia maankaappauskäytäntöjä; kehottaa EU:ta vaatimaan oikeutta luonnonvarojen käyttöön erityisesti alkuperäiskansoille kauppasopimuksista neuvoteltaessa; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita seuraamaan Tanskan, Alankomaiden ja Espanjan esimerkkiä ja ratifioimaan ILO:n alkuperäis- ja heimokansoja koskevan yleissopimuksen nro 169 ja osoittamaan siten päättäväisen halunsa tarjota näille kansoille konkreettista suojelua; tukee parhaillaan toteutettavia kampanjoita sen puolesta, että valtiot, jotka eivät ole allekirjoittaneet ILO:n yleissopimusta nro 169, ratifioisivat ja panisivat sen täytäntöön, jotta voidaan muun muassa osoittaa EU:n sitoutuminen monenvälisyyteen ja Yhdistyneisiin kansakuntiin;

117. suosittelee, että EU tekee lainsäädäntöaloitteita sen varmistamiseksi, että EU:n ihmisoikeuspolitiikassa ja yhteistyövälineissä kiinnitetään huomiota kastisyrjinnän poistamiseen, ja toteuttaa toimia kastijärjestelmän vaikutuspiirissä olevissa maissa, kuten Nepalissa, Intiassa, Bangladeshissa, Pakistanissa, Sri Lankassa ja Jemenissä;

118. katsoo, että kansalaisyhteiskuntaa ja erityisesti alkuperäisväestöä edustavia ihmisoikeuksien puolustajia tukevien uusien ja nykyisten rahoitusvälineiden määrärahoja olisi lisättävä; katsoo, että niiden olisi myös osoitettava kykynsä vastata joustavasti ja nopeasti kriiseihin ja akuutteihin tilanteisiin missä tahansa ja optimoida rahoille antamansa vastineen ja vaikutuksensa; katsoo, että on myönteistä, että EU on YK:ssa tukenut voimakkaasti alkuperäiskansojen valmiuksien kehittämiseen tähtäviä toimia; korostaa, että on ensiarvoisen tärkeää lisätä alkuperäiskansojen edustajien tehokkuutta YK:n tilaisuuksissa siten, että tuetaan asianmukaista logistiikkaa, asiakirja-aineistoa ja tietoa; kehottaa EU:ta jatkamaan tätä tukea;

**Lapsen oikeudet**

119. palauttaa mieliin YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen ja tarpeen varmistaa siihen sisältyvien oikeuksien mahdollisimman kattava suojeleminen; pitää myönteisenä, että YK:n yleiskokous hyväksyi 19. joulukuuta 2011 lapsen oikeuksien yleissopimuksen valinnaisen pöytäkirjan tiedotusmenettelystä, ja kehottaa neuvostoa ja komissiota vauhdittamaan ponnistuksia lapsen oikeuksien yleissopimuksen ja sen valinnaisten pöytäkirjojen ratifioimiseksi koko maailmassa ja edistämään niiden tehokasta täytäntöönpanoa; vaatii myös lapsen oikeuksien edistämistä ja suojelemista koskevien EU:n suuntaviivojen sekä kaikenlaisen lapsiin kohdistuvan väkivallan torjumista koskevan EU:n strategian täytäntöönpanon edistämiseksi päättäväisiä toimia; kehottaa korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa ja Euroopan ulkosuhdehallintoa sisällyttämään EU:n vuosittaisiin ihmisoikeuskertomuksiin lasten oikeuksia koskevan luvun;

120. kiinnittää huomiota useissa Saharan eteläpuolisen Afrikan maissa ilmenevään vakavaan ongelmaan eli lasten syyttämiseen noituudesta, joka on johtanut vakaviin ongelmiin sosiaalisesta syrjäytymisestä lapsenmurhiin ja lasten rituaalihuuhmurhiin saakka; huomauttaa, että valtiolla on velvollisuus suojella lapsia kaikenlaiselta väkivallalta ja hyväksikäytöltä, ja kehottaa näin ollen Euroopan ulkosuhdehallintoa kiinnittämään erityistä huomiota lasten suojelemiseen kaikenlaiselta väkivallalta ja näiden lasten kohtaloon kyseisten maiden hallitusten kanssa käymissään ihmisoikeusvuoropuheluissa ja ulkoisten rahoitusvälineiden ohjelmien määrittelyssä;

**Ilmaisunvapaus ja (sosiaalinen) media**

121. painottaa, että ilmaisunvapaus ja tiedotusvälineiden riippumattomuus ja moniarvoisuus ovat kestävän demokratian keskeisiä elementtejä, jotka maksimoivat kansalaisyhteiskunnan osallistumisen ja edistävät kansalaisten osallistumista; kehottaa sen vuoksi lisäämään tukea tiedotusvälineiden vapauden parantamiseen, riippumattomien toimittajien suojeleluun, digitaalisen kuilun kaventamiseen ja internetiin pääsyn helpottamiseen;

122. kehottaa neuvostoa ja komissiota sisällyttämään liittymisneuvotteluihin, ihmisoikeusvuoropuheluihin ja kaikkeen ihmisoikeuksia koskevaan yhteydenpitoon kehotuksen lopettaa kaikenlaiset tiedotusvälineissä esitettävät vihan ilmaukset;

123. toteaa, että internetistä ja sekä sähköisestä että painetusta sosiaalisesta mediasta on tullut yksi tärkeimmistä välineistä, joiden avulla yksityishenkilöt käyttävät mielipiteen- ja ilmaisunvapauttaan, ja että niillä on ollut tärkeä rooli ihmisoikeuksien, demokraattisen osallistumisen, vastuullisuuden, avoimuuden, talouskehityksen ja uusien julkisuuden muotojen syntyminen edistämässä; muistuttaa kuitenkin, että kaikilla yhteiskuntaryhmillä, varsinkin ikääntyneillä ja maaseudun väestöllä, ei ole pääsyä internetiin, ja korostaa, että ihmisarvoa vastaan ei saa hyökätä, ja tuomitsee kaikki muut syrjinnän muodot, joita sosiaalisessa mediassa esiintyy; kannattaa EU:n konkreettisia asetuksia sekä sopimuksia sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka rajoittavat viestintää ja tiedon saatavuutta sensuurin tai verkkojen sulkemisen avulla tai asettamalla liiketaloudelliset edut tiedonvälityksen vapauden edelle; on tyytyväinen internetin ja sosiaalisen median osoittamaan potentiaaliin arabikevään tapahtumissa; pyytää tehostamaan internetin ja uuden tekniikan käytön seurantaan sitä rajoittamaan pyrkivissä itsevaltaisissa hallinnoissa; kehottaa lisäämään tukea tiedotusvälineiden vapauden parantamiseen, riippumattomien toimittajien ja bloggaajien suojeleluun, digitaalisen kuilun kaventamiseen ja tiedon ja viestinnän rajoittamattoman saatavuuden helpottamiseen sekä sensuroimattomaan internetiin pääsyyn (digitaalinen vapaus);

124. panee merkille internetin potentiaalin arabikevään vallankumouksia edistävänä ja tukevana tekijänä; huomauttaa kuitenkin, että tieto- ja viestintätekniikkaa voidaan myös käyttää väärin ihmisoikeuksien ja perusvapauksien loukkaamiseen, ja kehottaa siksi tehostamaan internetin ja uuden tekniikan käytön seurantaan sitä rajoittamaan pyrkivissä itsevaltaisissa hallinnoissa; suhtautuu myönteisesti komission aloitteeseen "No Disconnection Strategy"; kehottaa komissiota antamaan viimeistään vuoden 2013 aikana älykästä sääntelyä koskevia ehdotuksia muun muassa EU:ssa toimivien yritysten avoimuuden ja vastuullisuuden lisäämiseksi, jotta voidaan valvoa paremmin sellaisten tuotteiden ja palvelujen vientiä, jotka on tarkoitettu verkkosivustojen estämiseen, massavalvontaan, kaiken internetin ja (matkapuhelinten) viestiliikenteen seuraamiseen, yksityisten keskustelujen kuunteluun ja kirjaamiseen, hakutulosten suodattamiseen ja internetin käyttäjien, kuten ihmisoikeuksien puolustajien, pelotteluun; katsoo, että telepalveluyritysten ja internetpalveluntarjoajien on opittava virheistään, esimerkiksi Vodafonin päätöksestä suostua Mubarakin hallinnon viimeisinä viikkoina Egyptin viranomaisten vaatimuksiin palvelujen keskeyttämisestä, hallitusta tukevan

**Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012**

propagandan levittämisestä sekä vastustajien ja yleisesti suuren yleisön sekä viestintä- ja tietotekniikkaa kolmansille valtioille, kuten Libyalle ja Tunisialle, myyneiden muiden jäsenvaltioiden yritysten seurannasta; katsoo, että telepalveluyritysten ja internetpalveluntarjoajien sekä ohjelmistokehittäjien on opittava virheistään ja käytävä poliittisten päättäjien, kansalaisjärjestöjen ja aktivistien kanssa avointa vuoropuhelua, jotta voidaan asettaa ihmisoikeuksia koskevien vaikutustenarviointien ja avoimuuden lisäämisen yhteiset vähimmäisnormit;

125. suhtautuu myönteisesti siihen, että EU:n rajoittaviin toimenpiteisiin Syyrian hallintoviranomaisia vastaan sisällytetään teknologian ja palvelujen vientikielto; toteaa, että tämän kiellon olisi oltava ennakkotapaus muita sortohallintoja, varsinkin Irania, vastaan tulevaisuudessa toteuttaville rajoittaville toimenpiteille; huomauttaa kuitenkin, että EU:n toimien olisi oltava tarkkaan kohdennettuja, jotta ne ovat tehokkaita eivätkä vahingoita ihmisoikeuksien puolustajia;

126. huomauttaa, että todistajat ja ihmisoikeuksien puolustajat voivat kerätä uusien tekniikoiden avulla ihmisoikeusrikkomuksia koskevaa tietoa ja jakaa niitä koskevaa todistusaineistoa, joita voi myöhemmin käyttää sen varmistamiseen, että uhrin saavat oikeutta; suhtautuu myönteisesti useiden sidosryhmien välisiin aloitteisiin ja käytännösääntöihin, kuten Global Network Initiative -aloitteeseen; huomauttaa kuitenkin, että demokraattinen valvonta ja perusoikeuksien puolustaminen ja edistäminen ovat hallituksen keskeisiä tehtäviä; kehottaa komissiota tukemaan digitaalisten suojaustekniikoiden kehittämistä ja levittämistä, jotta ihmisoikeuksien puolustajia voidaan tukea tällaisten arkaluonteisten tietojen turvallisilla keruu-, sala- ja tallennusmekanismeilla ja etäresurssitekniikan käytöllä sen varmistamiseksi, että kyseisiä tietoja ei voi löytää ja poistaa;

***Elinkeinoelämä ja ihmisoikeudet***

127. muistuttaa, että EU on asettanut itselleen tavoitteen edistää yritysten yhteiskuntavastuuta ulkopoliitikassaan, ja suhtautuu myönteisesti kehoitukseen sovittaa paremmin yhteen eurooppalaiset ja maailmanlaajuiset yritysten yhteiskuntavastuuta koskevat lähestymistavat;

128. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kansallisen ja EU:n lainsäädännön piiriin kuuluvat yritykset eivät pyri toimimaan piittaamatta ihmisoikeuksista ja sosiaalisista normeista sekä terveys- ja ympäristönormeista, jotka sitovat niitä, kun ne sijoittuvat kolmanteen valtioon tai harjoittavat siellä toimintaansa;

129. muistuttaa lisäksi, että ihmisoikeuksien ja demokratian tukeminen liittyy läheisesti avoimuuden ja hyvän hallintotavan edistämiseen; katsoo tässä suhteessa, että veroparatiisit ja jäsenvaltioiden lainkäyttövallan ulkopuolella olevat alueet haittaavat korruption torjuntaa ja poliittista vastuullisuutta kehitysmaissa; vaatii, että EU edistää YK:n korruption vastaisen yleissopimuksen ratifiointia ja täytäntöönpanoa EU:ssa ja koko maailmassa hyvää hallintotapaa koskeville ohjelmille kolmansissa maissa annettavan EU:n tuen yhteydessä;

130. kiittää EU:ta sen tuesta YK:n liike-elämän ja ihmisoikeuksien peruseräkkeiden kehittämiselle ja niiden yksimieliselle hyväksynnälle ihmisoikeusneuvostossa; suhtautuu myönteisesti liike-elämän ja ihmisoikeuksien työryhmän (Working Group on Business and Human Rights) perustamiskokoukseen 16.–20. tammikuuta 2012 ja kehottaa EU:ta tukemaan ja edistämään jatkossakin ryhmän mandaattia; korostaa kansallisten ihmisoikeusinstituutioiden keskeistä roolia ja niiden EU:ssa ja naapuruusvaltioissa tekemää yhteistyötä edistettäessä YK:n liike-elämän ja ihmisoikeuksien peruseräkkeiden täytäntöönpanoa, kuten muun muassa YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselmassa 17/4 todetaan; suhtautuu myönteisesti aloitteisiin, joilla pyritään siirtämään hyviä käytäntöjä ja koordinoimaan ja lisäämään EU:n ja naapuruusvaltioiden kansallisten ihmisoikeusinstituutioiden yhteistyötä, kuten itäisen kumppanuuden maiden oikeusasiamiesten yhteistyöohjelma (2009–2013), jonka Puolan ja Ranskan oikeusasiamiehet yhdessä perustivat, jotta itäisen kumppanuuden maiden oikeusasiamiesten kanslioilla, hallitusten elimillä ja kansalaisjärjestöillä olisi paremmat

**Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012**

mahdollisuudet suojella yksilön oikeuksia ja rakentaa oikeusvaltion periaatteelle perustuvia demokraattisia valtioita; painottaa, että tämä toiminta on koordinoitava EU:ssa ja että EU:n toimielinten on hyödynnettävä tässä yhteydessä saatuja kokemuksia;

131. suhtautuu myönteisesti EU:n sitoumukseen työskennellä yritysten ja sidosryhmien kanssa vuonna 2012 ihmisoikeuksiin liittyvän opastuksen laatimiseksi teollisuudenaloille ja pk-yrityksille YK:n peruseriaatteiden pohjalta; kehottaa komissiota noudattamaan sitoumustaan julkaista vuoden 2012 loppuun mennessä kertomus EU:n painopistealueista periaatteiden täytäntöönpanossa ja julkaisemaan sen jälkeen kausittaiset tilannekatsaukset; vaatii, että kaikkien eurooppalaisten yritysten tulisi noudattaa ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevaa yritysten vastuuta YK:n peruseriaatteiden mukaisesti; kehottaa EU:n jäsenvaltioita laatimaan vuoden 2012 loppuun mennessä kansalliset suunnitelmat niiden täytäntöönpanoa varten;

132. katsoo, että avoimuuden ja suurten yritysten vaikuttavuuden kannalta on keskeisen tärkeää, että suuret yritykset julkaisevat tietoja sosiaali- ja ympäristöasioista, mukaan lukien ihmisoikeusvaikutuksista; pitää myönteisenä integroitua raportointia käsittelevän kansainvälisen komitean (IIRC) tavoitetta kehittää maailmanlaajuisesti hyväksytty integroitu raportointikehys;

133. suhtautuu myönteisesti yritys- ja teollisuustoiminnan pääosaston tilaamaan Edinburgh-tutkimukseen, jossa käsitellään elinkeinoelämään ja ihmisoikeuksiin liittyviä hallinnan puutteita EU:ssa, ja kehottaa komissiota laatimaan säädösehdotuksia vastauksena tähän; kehottaa EU:ta erityisesti varmistamaan, että EU:hun sijoittautuneiden yritysten väärinkäytösten uhrin kolmansissa maissa voivat käyttää EU:n jäsenvaltioiden valitus- ja oikeusjärjestelmiä, kuten hiljattain Trafiguran tapauksessa;

134. panee merkille, että ylikansalliset yritykset turvautuvat entistä enemmän yksityisiin sotilas- ja turvallisuusalan yrityksiin, mikä on joissakin tapauksissa aiheuttanut sen, että kyseisten yritysten työntekijät ovat syyllistyneet ihmisoikeusrikkomuksiin; pitää välttämättömänä hyväksyä EU:n sääntelytoimenpiteitä, kuten kattava normatiivinen järjestelmä yritysten perustamiselle, rekisteröinnille, toimiluvan myöntämiselle, toiminnan valvonnalle ja raportoinnille; kehottaa komissiota ehdottamaan suositusta pohjaksi direktiiville, jonka tavoitteena on yhdenmukaistaa kansalliset toimenpiteet, joilla säännellään yksityisten sotilas- ja turvallisuusalan yritysten palveluja, mukaan luettuina palveluntarjoajat ja palvelujen hankkiminen, ja laatimaan menettelysäännöt pohjaksi päätökselle, jolla säännellään yksityisten sotilas- ja turvallisuusalan yritysten palvelujen vientiä kolmansiin maihin; pyytää, että korkea edustaja / komission varapuheenjohtaja toimittaa parlamentille yksityiskohtaiset tiedot yksityisten sotilas- ja turvallisuusalan yritysten palkkaamisesta YTPP-operaatioihin ja yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) operaatioihin ja ilmoittaa tiedoissa alihankkijoilta vaaditut ammatilliset vaatimukset ja yritysstandardit, niihin sovellettavat säädökset ja oikeudelliset vastuut ja velvoitteet sekä valvontamekanismit;

135. kannattaa sitä, että naisten nimittämistä johtokuntiin edistetään yhä enemmän kansallisella, EU:n ja kansainvälisellä tasolla;

***Euroopan parlamentin toiminnan kehittäminen ihmisoikeuksien alalla***

136. toistaa neuvostolle ja komissiolle esittämänsä vetoomuksen, että parlamentin päätöslauselmat ja muut asiakirjat otettaisiin järjestelmällisesti huomioon ja että niihin vastattaisiin konkreettisella tavalla; ehdottaa, että parlamentti harkitsee järjestelmällisen mekanismin perustamista päätöstensä tehokkaamman ja konkreettisemmän seurannan varmistamiseksi;

137. panee merkille tarpeen valtavirtaistaa ihmisoikeuskysymykset kaikkien ulkosuhteiden alalla toimivien parlamentin valiokuntien ja valtuuskuntien työhön soveltaen Euroopan parlamentin tilapäisten työryhmien laatimissa raporteissa esitettyjä suosituksia; suosittelee, että Euroopan parlamentin jäsenet tapaavat järjestelmällisesti ihmisoikeuksien puolustajia, mahdollisuuksien mukaan myös vangittuja aktivisteja, virallisilla matkoillaan kolmansiin maihin, jotta he voivat lisätä kyseisten henkilöiden näkyvyyttä; on tyytyväinen päätökseen lisätä ihmisoikeuksien alivaliokunnan käytettävissä olevia resursseja Lissabonin sopimuksen voimaantulosta johtuvien muutosten mukaisesti;

**Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012**

138. suhtautuu myönteisesti puhemiehistönsä 12. joulukuuta 2011 tekemään päätökseen perustaa ulkoasioiden pääosastoon demokratiatuen osasto, jotta voidaan yksinkertaistaa ja yhdenmukaistaa parlamentin työtä demokratian edistämiseksi;

***Euroopan unionin strateginen ihmisoikeuspolitiikka******Yleistä***

139. on erittäin tyytyväinen 12. joulukuuta 2011 annetussa yhteisessä tiedonannossa kuvattuun EU:n ihmisoikeuksia ja demokratiakehitystä koskevan politiikan uudelleentarkasteluun ja pitää sitä myönteisenä yleiskatsauksena EU:n mahdollisuuksiin; kehottaa EU:n jäsenvaltioita osallistumaan täysimääräisesti prosessiin ja soveltamaan sen tuloksia sekä kansallisissa toimissaan että Euroopan tasolla;

140. tukee sitä, että tiedonanto perustuu ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden ja jakamattomuuden käsitteisiin ja että siinä keskitytään EU:n toimiin, joilla pyritään edistämään sitä, että kolmannet maat noudattavat kansainvälisistä ihmisoikeuksista ja humanitaarisesta oikeudesta aiheutuvia nykyisiä sitoumuksiaan ja velvoitteitaan, ja pyritään vahvistamaan kansainvälistä oikeusjärjestelmää;

141. ottaa huomioon arabikevään jälkeisen keskittymisen alhaalta ylös suuntautuviin räätälöityihin lähestymistapoihin ja tarpeen siirtää ihmisoikeuksien kunnioittaminen EU:n ulkopolitiikan keskiöön; korostaa tästä syystä, että EU:n on tuettava hallituksia, parlamentteja ja kansalaisyhteiskuntaa ja saatava ne osallistumaan ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja valvomisen prosessiin; katsoo, että EU:n on opittava virheistään, joita kuvaa se, että Libyan kanssa käytiin neuvotteluja puitesopimuksesta ja takaisinottosopimuksesta – joista ei tiedotettu asianmukaisesti parlamentille – aivan sisällissodan puhkeamiseen asti, vaikka oli näyttöä yli vuosikymmenen ajalta 1 200 vangin murhasta ja laajoista kidutuksista, tahdonvastaisista katoamisista ja laittomista teloituksista; toistaa samalla, että EU:n kumppanuuden eteläisten valtioiden demokratiaprosesseissa ja taloudellisessa hyvinvoinnissa on edettävä rinnakkain sen itäisiä naapurivaltioita koskevien sitoumusten kanssa; korostaa, että varat, joita ei ole voitu kielteisen arvioinnin vuoksi osoittaa tai siirtää Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluville maille, olisi jaettava uudelleen muihin Euroopan naapuruuspolitiikan kumppanuusmaissa – niin eteläisessä kuin itäisessä ulottuvuudessa – toteutettaviin hankkeisiin;

***Prosessi***

142. kehottaa nyt nopeaan, avoimeen ja osallistavaan etenemiseen kohti kunnianhimoista EU:n yhteistä strategiaa, jossa on selkeät toimet, aikataulut ja vastuut ja joka on kehitetty sidosryhmien palautteen pohjalta, jotta johtoajatusta voidaan toteuttaa; sitoutuu osallistumaan myönteisesti neuvoston kanssa tähän toimielinten väliseen prosessiin, aluksi tällä päätöslauselmalla ja sen jälkeen myöhemmin annettavalla toisella päätöslauselmalla; katsoo, että prosessi tulisi päättää niin, että toimielimet hyväksyvät yhdessä yhteisen strategian, jossa rajataan selkeästi kunkin toimielimen rooli ja vastuut ja jolla arvioidaan täytäntöönpanoa jatkuvasti myös suuntaviivoihin nähden;

143. katsoo, että joitakin tiedonannossa esitettyjä toimia tulisi edistää rinnakkain kattavaan strategiaan pyrkimisen kanssa, eli olisi nimitettävä ihmisoikeuksia käsittelevä EU:n erityisedustaja, jolla on näkyvä julkinen rooli ja kansainvälistä kokemusta kansainvälisten ihmisoikeuksien edistämisestä, olisi perustettava pysyvä Brysselissä toimiva neuvoston ihmisoikeustyöryhmä, jonka tulisi hyväksyä säännöllisesti päätelmiä tiettyjen maiden ihmisoikeustilanteesta ihmisoikeusvuoropuhelujen pohjalta, ja lisäksi olisi määritettävä aikataulu EU:n edustustojen ihmisoikeuksista vastaavien yhteyspisteiden valmistumiselle ja ihmisoikeuksien puolustajien yhteyshenkilöiden nimittämiselle kaikkiin kolmansiin maihin;

***Sisältö***

144. suhtautuu myönteisesti tiedonannossa maakohtaisille ihmisoikeusstrategioille annettuun painotukseen; katsoo, että yhtenäisyyden takaamiseksi olisi oltava yhteinen aloitusmalli ja että kuulemiset ovat välttämättömiä kaikissa tapauksissa; painottaa, että strategioiden mahdollinen arvo toteutuu vain, jos niiden tärkeys tunnustetaan kaikissa kahdensivisissä suhteissa yksittäisten maiden kanssa ja jos ne ovat riittävän joustavia reagoimaan johdonmukaisesti kehittyviin ihmisoikeustilanteisiin;

## Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012

145. tukee korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan henkilökohtaista ehdotusta kolmesta aiheesta toteutettaville toimielimien erityisille yhteisille toimille seuraavien kolmen vuoden aikana; pyytää selkeitä perusteita nykyiselle ja tulevalle prosessille, joiden mukaan aiheet valitaan; pyytää selvennystä siihen, miten nämä kampanjat voisivat mahdollistaa etenemisen tietyillä alueilla heikentämättä EU:n kattavaa sitoutumista kaikkiin ihmisoikeuksia koskeviin velvoitteisiin;

146. painottaa merkitystä, joka uudelleentarkastelussa on annettu kansalaisyhteiskunnalle aitona kumppanina EU:n ihmisoikeusstrategian täytäntöönpanossa eikä ainoastaan hankkeiden toteuttamisessa; tunnustaa ihmisoikeuksien puolustajien erityisen tärkeyden tässä prosessissa; kehottaa EU:ta tunnustamaan monien paikallisten toimijoiden mahdollisuudet saada aikaan ihmisoikeuksia koskevia muutoksia omassa maassaan ja tarjoamaan laajaa tukea heidän työnsä;

147. on huolestunut erityisesti Turkin tilanteen huonontumisesta ja ihmisoikeuksien kannattajien, hallituksen vastustajien, myös valittujen edustajien, ammattiyhdistysaktivistien, toimittajien, taiteilijoiden ja varsinkin kurdien yhteisön vastaisten sortotoimien yleistymisestä;

148. tukee korkean edustajan kehittämää EU:n "syvän demokratian" käsitettä; pahoittelee, että käsite ei sisällä syrjimättömyyden ja sukupuolten tasa-arvon perusteita; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa integroimaan täysimääräisesti syrjinnän vastaiset toimet ja vertailuarvot sen varmistamiseksi, että naisten ja vähemmistöjen oikeuksien ja yhdenvertaisen kansalaisuuden ja yhtäläisen poliittisen osallistumisen kysymystä painotetaan selkeästi;

149. huomauttaa, että nykyisten ihmisoikeusvuoropuhelujen riittämättömyyteen ja ihmisoikeuslausukkeiden valvontaan ja täytäntöönpanoon liittyy suuria haasteita; korostaa jälleen, että nämä lausekkeet on sisällytettävä myös kaikkiin kauppasopimuksiin ja alakohtaisiin sopimuksiin;

150. on samaa mieltä siitä, että "digitaalinen diplomatia" on uusi ja elinvoimainen väline; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa laatimaan selkeät suuntaviivat edustustoilleen sosiaalisen median parhaista hyödyntämistavoista ja säännöllisesti päivitettävän sosiaalisen median hakemiston kehittämistä EU:n toimijoille;

151. huomauttaa, että hieman alle puolet maailman sadasta suurimmasta taloudellisesta toimijasta on yksityisiä yrityksiä; onnittelee komissiota sen kunnianhimoisesta ja eteenpäin suuntaavasta vuonna 2011 annetusta yritysten yhteiskuntavastuuta koskevasta tiedonannosta ja sen selkeästä tuesta YK:n liike-elämän ja ihmisoikeuksien peruseriaatteiden kehittämiseksi, joista kummankin on oltava uuden strategian ytimessä;

152. toteaa, että tiedonannossa hyväksytään ajatus, että kaikki terrorismin vastainen toiminta on suoritettava kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön, humanitaarisen oikeuden ja pakolaislainsäädännön mukaisesti; painottaa, että tämän periaatteen on kuuluttava kaikkiin uusista terrorismin vastaisista toimista käytäviin keskusteluihin sekä EU:ssa että kolmansissa maissa toimivien kumppaneiden kanssa; katsoo, että EU:n on nostettava strategisten kumppanien kanssa johdonmukaisesti esille kaikki sellaiset terrorismin vastaiset toimet, jotka eivät täytä vaatimuksia, ja vaadittava vastuuseen asettamista sekä EU:ssa että sen ulkopuolella tapahtuneista loukkauksista; korostaa jälleen, että EU:n terrorismin vastaisessa politiikassa olisi viitattava erityisesti kidutuksen täysimääräiseen kieltämiseen terrorismin vastaisissa toimissa, kuten neuvoston 29. huhtikuuta 2008 antamissa päätelmissä todetaan;

153. on tyytyväinen siihen, että tarve käsitellä jäsenvaltioissa tapahtuneet ihmisoikeusrikkomukset ja varmistaa, että EU noudattaa kansainvälisiä velvoitteitaan, jotta voidaan lujittaa EU:n uskottavuutta, on otettu huomioon; pyytää, että perusoikeuksien, kansalaisoikeuksien ja henkilöiden vapaan liikkuvuuden työryhmälle annetaan täydet valtuudet tutkia, missä rikkomuksia ilmenee, ja pyrkiä parannuksiin;

154. katsoo, että rankaisemattomuuden torjunta on EU:n toimien painopistealue; katsoo, että Kansainvälistä rikostuomioistuinta koskevien EU:n välineiden päivitys vuonna 2011 on merkittävä edistysaskel, jonka on heijastuttava eteenpäin suuntaavassa EU:n ihmisoikeusstrategiassa;

**Keskiviikko 18. huhtikuuta 2012**

155. pitää erityisesti demokraattiseen kansalaisuuteen ja ihmisoikeuksiin liittyvän koulutukseen perustuvan aidon ihmisoikeuksien ja demokratian kulttuurin rakentamisen osana sitä, että myös maantieteellisten yksiköiden virkamiesten ja neuvoston työryhmien roolia tarkastellaan selkeästi uudelleen ja tutkitaan, miten tämä strategia vaikuttaa päivittäiseen työhön;

156. vaatii parlamentille merkittävästi suurempaa roolia EU:n ihmisoikeusstrategian täytäntöönpanon avoimuuden ja vastuullisuuden edistämiseksi; toistaa, että neuvoston laatima vuosikertomus ei itsessään muodosta vastuumekanismia; toistaa aiemmissa vuotuisissa mietinnöissään antamansa valtavirtaistamista koskevat suositukset sekä poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean 1. kesäkuuta 2006 antamassa asiakirjassa ihmisoikeuksien valtavirtaistamisesta yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa ja muissa EU:n politiikoissa annetut suositukset, joita ei ole vielä pantu täysimääräisesti täytäntöön;

\*

\*            \*

157. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, jäsenvaltioiden ja ehdokasvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Yhdistyneille kansakunnille, Euroopan neuvostolle ja tässä päätöslauselmassa mainittujen valtioiden ja alueiden hallituksille.

---

## **EU:n ja Azerbaidžanin assosiaatiosopimusneuvottelut**

P7\_TA(2012)0127

**Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. huhtikuuta 2012 Euroopan parlamentin suosituksista neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle EU:n ja Azerbaidžanin assosiaatiosopimusneuvotteluista (2011/2316(INI))**

(2013/C 258 E/03)

*Euroopan parlamentti, joka*

- ottaa huomioon meneillään olevat EU:n ja Azerbaidžanin neuvottelut assosiaatiosopimuksesta,
- ottaa huomioon neuvoston 10. toukokuuta 2010 antamat Azerbaidžania koskevat päätelmät, joissa hyväksyttiin neuvotteluohjeet,
- ottaa huomioon Azerbaidžanin ja Euroopan unionin välisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen, joka tuli voimaan 1. heinäkuuta 1999,
- ottaa huomioon 14. marraskuuta 2006 hyväksytyn Euroopan naapuruuspolitiikan (ENP) toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon Armenian, Azerbaidžanin ja Venäjän federaation presidenttien Moskovassa 2. marraskuuta 2008 allekirjoittaman julkilausuman,
- ottaa huomioon Armenian, Azerbaidžanin ja Venäjän federaation presidenttien Sotšissa 23. tammikuuta 2012 allekirjoittaman yhteisen julkilausuman,
- ottaa huomioon 7. toukokuuta 2009 Prahassa järjestetyssä itäisen kumppanuuden huippukokouksessa annetun yhteisen julkilausuman,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2010 annetut ulkoasioiden neuvoston päätelmät itäisestä kumppanuudesta,
- ottaa huomioon Azerbaidžanin presidentin ja komission puheenjohtajan 13. tammikuuta 2011 allekirjoittaman yhteisen julkilausuman eteläisestä kaasukäytävästä,